

«Novadnieks» kopā ar pastniekiem — Latvijas Nacionālajā operā



● Preiļu rajona pasta darbinieki kopā ar laikraksta «Novadnieks» redaktori Tamāru Elsti (centrā) Latvijas Nacionālajā operā. Foto: M. Rukosujevs

Jāvana par labu darbu

Decembris no rīta tumsas līdz vakara melnumam dienā vairs atvēl tikai dažas stundas gaišuma. Iestāties pats smagākais laiks gadā. Nav saules, nav siltuma, maz gaismas. Laiks, kad biežāk gribas pakavēties pie iekurtas uguns, tumsas klieģēšanai iededzināt sveci, pārdomāt, apcerēt, izanalizēt, atcerēties, ko labu gada laikā esi darījis citiem, pieminēt, kam esi palicis parādā pateicības vārdus un izdomāt, kā tos pateikt.

Ar šādu gaišu domu — iepriecināt pasta darbiniekus par viņu veikumu «Novadnieka» abonēšanā un izplatīšanā — laikraksta «Novadnieks» redakcija dāvināja vienreizēju iespēju — braucienu uz Latvijas Nacionālo operu un Žorža Bizē operas «Karmena» noskatīšanos. Uz operas apmeklējumu tika aicināti darbinieki no tām pasta nodaļām, kur visa šī gada garumā gādāja, lai «Novadnieka» pasūtītāju skaits nevis ietu mazumā, bet pieaugtu.

Svētdien, 9. decembrī kopā ar redakcijas pārstāvjiem ceļu

uz Rīgu uzsāka Upmalas pasta pastniece **Lolita Ziemeļe**, Stabulnieku pasta priekšniece **Janīna Čakule**, Lomu pasta priekšniece **Iļona Leimane** un pastniece **Silvija Soboleva**, Rudzātu pasta pastniece **Līga Kivleniece**, Riebiņu pasta pastnieks **Gunārs Šmukša**, pa ceļam Līvānos uzņemot Līvānu pasta pastnieci **Antu Pastari** un Turkos — Gavarienes pasta priekšnieci **Tatjanu Upešlāci**.

Ziemassvētku pārsteigums Preiļu skolniecei

Lauku pastnieki, pārvarot tālus ceļus, agri celšanos un saimniecības darbu apdarišanu vēl melnā naktī, redakcijā ieradās noteiktajā laikā. Neziņā gaidījām Preiļu pasta pastnieci, kura nedz ieradās, nedz arī uzskatīja par vajadzīgu paziņot, ka nebrauks. Autobusa vadītājs, kam priekšā bija tāls un samērā smags brauciens pa slideno ceļu, sāka steidzināt, lai nenokavējam, un nācās domāt, ko darīt, lai pastniecei pieteiktā biļete neietu zudumā.

Un tā, pilnīgi negaidītu

Ziemassvētku brīnumu piedzīvoja Preiļu 1. pamatskolas deviņklasniece **Māriete Ziemeļe**. Viņu uzaicinājām līdzī uz operu, un meitene ar nevilnotu sajūsmu piekrita. Māriete bija ieradiesies pavadīt savu radnieci Lolitu. Šorīt man nemaz nemaz negribējās tādā aukstumā iet laukā no mājas, vēlāk stāstīja veiksmniece, bez tam biju nodomājusī dienā iet uz svēto Misi baznīcā. Cik labi, ka atnācu, viņa priecājās. Braucienā līdz Rīgai un atpakaļ Māriete izrādījās jauka, dzīvespriecīga, izpalīdzīga ceļabiedre, bet stāstījumā par sevi atklāja, ka dzīvo bez mammas kopā ar tēti un mazo brāli. Viņa iemācījusies gatavot ēdienu, kopt māju, aprūpēt brāļuku un sekot viņa mācībām, bez tam aktīvi piedalās visos skolas pasākumos.

Pastnieka dzīve — ar un bez romantikas

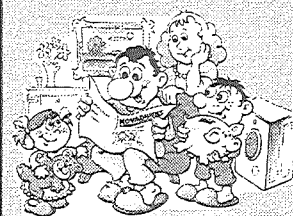
Cauri apsnigušajiem Latvijas laukiem, garām un cauri svētdienīgi klusiem ciematiem un pilsētiņām, pamazām ceļš vijās līdz Rīgai, un tikpat rimti mums vedās saruna par pastnieka darbu, par dzīves

līkločiem un samežģījumiem, par bērniem, par slimībām, par cilvēkiem, kas šajā rītā palikuši mājās un vakarā sagaidīs pārbraucam ar siltu tējas krūzi un izkurinātu istabu. Par iespējām laukos izveidot frizūru vai pašūdināt tērpu, par vaļaspriekiem, par nedienām, kas pastniekus sagaida svešās mājās.

Svētku drēbēs tērpušies, ar atturīgi un gaumīgi lietotu kosmētiku, pacilāti, jo nevienam no viņiem līdz šim nebija nācies būt operā, retu reizi jaunības gados — teātrī un pat samērā reti Rīgā, viņi izbaudīja, kā tas ir — nolikt malā ikdienišķās rūpes un ļauties atpūtai. Uz pāris stundām izdevās nedomāt pat par to nepatīkamo, ko svētku priekšvakarā visiem pastiem sagādājusī augstākā priekšniecība. Turpmāk pastos nav atļauts strādāt ar nepilnu likmi. Tas nozīmē sāpīgo štatu samazināšanu un bezdarbnieku skaita palielināšanos. Lielākoties visās pasta nodaļās jau ir zināms, kuriem pastniekiem šis darbs būs jāatstāj. Pastā valda stress, to atzina katrs no brauciena dalībniekiem.

Turpinājums 3. lappusē.

Turpinās «NOVADNIEKA» abonēšana 2002. gadam!



Abonēšanas maksa

2002. gadam:

1 mēn.	1,89
3 mēn.	5,67
6 mēn.	11,34
gadam	22,68

Uzrādot abonēšanas kvīti visam 2001. gadam un atkal pasūtīt laikrakstu uz visu 2002. gadu, abonents (tikai fiziska persona) **saņem 10% atlaidi un maksā Ls 20,41.**

ZIŅAS

Analizēs situāciju Preiļu pili

Preiļu novada domes deputāti akceptējuši līgumu ar SIA «A.I.G.» par Preiļu pils pirmsrekonstrukcijas situācijas analīzi. Šim pasākumam 800 latu piešķirīs Latvijas Kultūrkapitāla fonds, bet 2500 lati tiks paredzēti novada domes nākamā gada budžetā. SIA «A.I.G.» pētīs vēsturiskos un grafiskos materiālus, apsekos un novērtēs pili, kā arī sagatavos slēdzienu. Paredzēts, ka materiāli jāapkopo un jāiesniedz domei un Kultūrkapitāla fondam ne vēlāk kā nākamā gada 1. februārī.

Plāno gada nogales pasākumus bērniem

Latvijas organizācijas «Glābiet bērnus» Preiļu rajona nodaļas valdes sēdē nolemts, ka 20. decembrī trīs desmiti bērnu no Preiļu novada kopā ar pavārtājiem dosies uz Rīgu, kur apmeklēs žēlsirdības maratona ietvaros organizēto svētku egli VEF kultūras pili. Bāreņi un aizbildnībā nodotie Preiļu novada bērni apmeklēs arī «Lido» un vēros, kāda Ziemassvētku rotā izskatās Vecrīga.

Līvānus aicina ietērt Ziemassvētku rotā

Līvānu novada dome ir apstiprinājusi konkursa «Novads Ziemassvētku rotā» nolikumu. Kā katru gadu arī šogad novada iedzīvotāji un uzņēmēji ir aicināti veidot Ziemassvētku noformējumu gan pie ēku fasādēm, gan arī veikalos un skatlogos. Konkursa rezultāti tiks izvērtēti īsi pirms Ziemassvētkiem. Konkursa vērtēšanas komisijā darbosies četri cilvēki: komisijas priekšsēdētāja — domes arhitekte Inga Markule, Līvānu mākslas skolas direktore Valija Rusiņa, mājsaimniece Anna Bogdāne, un Turku tautas nama vadītāja Daiga Barkāne.

Preiļu kultūras nama renovācijai rīkos atklātu izsoli

Preiļu novada domes ārkārtas sēdē, kas notika 11. decembrī, tika pieņemts lēmums izsludināt atklātu izsoli Preiļu kultūras nama renovācijas būvdarbu veikšanai. Pirms tam veicama kultūras nama tehniskā projekta korekcija.

Kā deputāti tika informēti ārkārtas sēdē, 3. decembrī komisija, kuras sastāvā bija novada domes priekšsēdētājs Jāzeps Šņepsts, viņa vietnieks Vladimirs Ivanovs, izpilddirektors Ilmārs Ziemeļis, būvvaldes vadītājs Arturs Poplavskis, novada domes kultūras komisijas priekšsēdētājs Alberts Vucāns, kultūras centra direktore Ingūna Ziemeļe, tehniskās nodaļas speciālists Jānis Skutels, arhitekts Nauris Pilāns un plānošanas speciāliste Sanita Melko, iepazīnās ar situāciju kultūras namā, izvērtēja tehnisko projektu un vienojās par nepieciešamajiem papildinājumiem. Sakarā ar to, ka ar nākamā gada 1. janvāri mainās noteikumi par pašvaldību pasūtījumiem, un to, ka kultūras nama atjaunošanas projekts iesākts jau pirms vairākiem gadiem, tālāka kavēšanās vairs nav pieļaujama. Pēc atklātas izsoles izsludināšanas tās rezultāti var tikt apstiprināti tikai aptuveni pēc pusotra mēneša. Tas nozīmē, ka būvdarbu veicējs kļūs zināms tikai nākamā gada februārī.

Novada domes priekšsēdētājs Jāzeps Šņepsts, atbildot uz deputātu jautājumiem, informēja, ka viņam bijušas vairākas sarunas ar finanšu ministru Gundaru Bērziņu un saņemts apstiprinājums, ka kultūras nama atjaunošanai nepieciešamo finansējumu kā mērķdotāciju Preiļu novada dome visdrīzāk varēs saņemt jau nākamā gada martā.

NACIONĀLĀS ZINĀS

Latvijā sarūk laulību skaits

Pēdējos gados notikušas būtiskas pārmaiņas ģimeņu veidošanā un laulību šķiršanā. 2000. gadā Latvijā reģistrētas 9211 laulības, un tas ir par 14,4 tūkstošiem laulību jeb 2,5 reizes mazāk nekā 1990. gadā, liecina Centrālās statistikas pārvaldes «Demogrāfijas gadagrāmata». Aptuveni 60% laulību tiek noslēgtas 20-29 gadu vecumā. Pieaug laulībā stājušos vidējais vecums.

2000. gadā šķirtas 6134 laulības. No visām šķirtām laulībām 4090 jeb 67% bijušas ģimenes ar nepilngadīgiem bērniem. Šķirto ģimeņu skaits salīdzinājumā ar 1990. gadu samazinās.

Mašīnlasāmas pases varētu ieviest tikai vasarā

Jauno mašīnlasāmo pasu Latvijas iedzīvotājiem izsniegšanas termiņš arvien tiek atbīdīts tālāk. Visticamāk likumgrozījumus par jauno pasu izsniegšanu varētu sagaidīt tikai pēc pusgada. Atgādināšu, ka pēdējais termiņš, kad pēc vairākkārtējiem solījumiem jau aptuveni gada garumā Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde solīja ieviest jaunās pases, bija 1. novembris.

Jaunās pases būs domātas tikai ceļošanai, tajās nebūs iespīests zīmogs par laulības reģistrāciju, laulību līgumu, dzīvesvietas pierakstu, asinsgrupu, kā arī par personas atļauju pēc nāves izmantot tās ķermeni, audus un orgānus medicīnā. Minētā informācija būs pieejama noteiktām iestādēm un organizācijām iedzīvotāju reģistrā, Uzņēmumu reģistrā, pašvaldībās.

Viena Ziemassvētku eglīte pieder arī tev

Tuvojoties Ziemassvētkiem, ikviens Latvijas iedzīvotājs VAS «Latvijas valsts meži» pārvaldījumā esošajos mežos ir tiesīgs bez maksas nocirst vienu svētku eglīti, kuras celma caurmērs ir mazāks par 12 centimetriem. Tās atļauts cirst uz stīgām, grāvmalās, ap elektroinījām un telekomunikāciju trasēm. Savukārt kategoriski eglītes aizliegts cirst jaunaudzēs. Bez maksas Latvijas iedzīvotāji drīkst vākt arī egļu zarus, kurus vajadzētu censties iegūt no jau nocirstiem kokiem vietā, kur notikusi mežizstrāde.

Rīgas mērs lūdz valdību atlikt celulozes projektu

Rīgas domes priekšsēdētājs Gundars Bojārs ir vērsies Ministru kabinetā ar lūgumu atlikt celulozes projekta virzību, jo nav zināms, kā rūpnīca ietekmēs Daugavas ūdens kvalitāti. Savukārt sarunu ar potenciālajiem celulozes rūpnīcas investoriem vadītājs Mārgers Krams norādīja, ka par jautājumu par iespējamo ietekmi uz Daugavas ūdens kvalitāti varētu diskutēt pēc tam, kad būs saņemts ietekmes uz vidi novērtējums. Novērtējumā tad arī pētīs celulozes tehnoloģijas variantus. Izvērtēšana noslēgsies 2002. gada beigās. Tiek prognozēts, ka jaunā celulozes rūpnīca, kura piederēs Somijas kompānijai, Zviedrijas kompānijai un Latvijas valstij, darbību varētu sākt 2005. gadā.

Vai ēdīsim ar dioksīnu saindētas zivis?

Pēc tam, kad 2002. gada 1. jūlijā Eiropas Savienībā tiks ieviesti stingrāki noteikumi pieļaujamajam dioksīna daudzumam zivīs, gaidāms, ka Zviedrijas zvejniekiem, kas zvejo un pārstādā silķes, reņģes un ķilavas, nāksies meklēt jaunus zivju noieta tirgus, liekot lielas cerības uz Baltijas valstīm un Krieviju. Dioksīna normām Baltijas jūrā atbilst tikai mencas, bet saskaņā ar jaunajām ES prasībām dioksīna daudzumam zivīs, kas tiek izmantotas mājdzīvnieku barības ražošanā, jābūt mazākam nekā pārtikai paredzētajās zivīs. Šim prasībām neatbilst neviena Baltijas jūras zivs.

Zināšanas sagatavoja T.Elste

INFORMĀCIJA

Vaivodu ģimene pošas pie Valsts prezidentes



● Stipra ģimene, kurā svēts ir darba tikums — tā par Vaivodu ģimeni teikts Preiļu rajona padomes ieteikuma vēstulē Valsts Prezidenta kancelejai. No kreisās: Jurģis, Jānis, Valija, Marta un Māris Vaivodi. Foto: G.Kraukle

Šis ir jau trešais gads, kad Valsts prezidente Vaira Viķe-Freiberga kopā ar dzīvesbiedru Imantu Freibergu aicina ģimenes no visās Latvijas uz Ziemassvētku eglītes iedegšanu Rīgas pili. No mūsu rajona ceļā pie prezidentes 14. decembrī posīsies Valijas un Jāņa Vaivodu ģimene no Līvānu novada Rožupes pagasta.

Vaivodu ģimenē aug trīs bērni — Māris (15 gadi), Jurģis (14 gadi) un Marta (10 gadi). Visi mācās Rožupes pamatskolā, dēļiem patīk sports, brīvo laiku viņi pavadā pie datora, ko šogad iegādājušies par pašu vasarā pelnīto naudu. Dēli aktīvi iesaistījušies jaunsargu kustībā. Māris ir beidzis mūzikas skolu, kur apguvis akordeona spēli. Marta ir muzikāla me-

tene, četru gadu vecumā viņa piedalījies konkursā «Čālis», bet tagad apgūst vijoles spēli Līvānu bērnu mūzikas skolā.

Jānis un Valija ir precējies jau 16 gadus, viņus kopā savedusi deja un arī tagad abi dejo Rožupes vidējās pamaudzes deju kolektīvā. Valija 20 gadus aizvadījusi Rožupes kultūras nama vadītājas amatā, nu jau divus gadus ir Līvānu novada kultūras centra direktore. Savulaik mācījusies Kultūras darbinieku tehnikumā, pirms dažiem gadiem neklātienē absolvējusi Konservatoriju. Valija ir daudzu pasākumu iniciatore un vadītāja, vairākus gadus bijusi Rožupes pamatskolas 4. gaidu vienības vadītāja, piedalījies konkursā par labākā Latvijas kultūras darbinieka nosaukumu, kļuvusi par laureāti «Lauku avīzes» rīkotajā konkursā «Radoša sieviete laukos».

Vaivodu ģimene dzīvo kopā ar Jāņa vecākiem Valentīnu un Jāni, vecāki ir nenovērtējams atbalsts ikdienā gan ar savu darbošanos, gan ar padomu, uzskata Valija. Kopīgiem spēkiem tiek apsaimniekoti 64 hektāri zemes, ir 12 slaucamas govīs un aptuveni tikpat daudz jaunlopu. Valija un Jānis nenoliedz, ka bērni līdz pašiem pamatiem ir iepazīnuši lauku darbu smagumu, taču ikdienu Vaivodu ģimenē nav tikai darbs. Bērniem netiek liegtas iespējas ceļot gan pa Latviju, gan arī tālāk. Pirms diviem gadiem Valija kopā ar dēlu Māri bijusi Austrijā, savukārt Jurģis šogad ceļojis uz Zviedriju.

Saimniecības darbi pārsvarā gulstas uz Jāņa un abu dēlu pleciem, jo Valija ir aizņemta darbā kultūras centrā. Taču vecāki allaž centušies atrast laiku sarunām ar bērniem. Viņu rūpes, pārdzīvojumi un problēmas vienmēr tiek uz-

klausītas, un tas ir atgriezenisks process, uzskata Valija, atzīstot, ka var būt priecīga par savstarpējām attiecībām, kas valda viņas ģimenē.

Ziņa, ka tieši Vaivodi ir izvirzīti pārstāvēt rajonu vizītē pie Valsts prezidentes, ģimēni ārkārtīgi pārsteigusi un iepriecinājusi. — Visiem kopā kaut kur aizbraukt mums izdodas ļoti reti, to liedz rūp par saimniecību. Parasti brauc vai nu dēli, vai mēs kopā ar Martu. Dēļiem tad pilnībā uzticam saimniecības lietas, jo zinām, ka viss būs vislabākajā kārtībā. Ielūgums pie prezidentes ir liels pagodinājums, par ko visvairāk priecājas bērni. Meita pat neticēja, kad viņai to paziņojām, lūdza, lai atkārtu teikto. Arī dēļus ziņa par braucienu patiesi sajūmināja. Tikšanās ar prezidenti — tā būs dāvana visam mūžam.

G.Kraukle

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (trešdien, sestdien).

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

LĪVĀNU NOVADA DOMĒ

29. novembrī notikušās Līvānu novada domes sēdes materiālu publikācijas turpinājums. Sākums 8. decembra numurā.

Maina dzīvokļa statusu

Dzīvojamās telpas statuss noņemts dzīvoklim Līvānos, Saules ielā 12-40. A/s «Latvijas gāze» šajās telpās atļauta administratīvo telpu būvprojekta izstrāde.

Pabeidz privatizāciju

Deputāti pieņēma lēmumu par īpašuma objektu Līvānos, Sofijas ielā 3, Rīgas ielā 184 un Rīgas ielā 232b privatizācijas pabeigšanu.

Piešķir zemi lietošanā

Trijiem iedzīvotājiem piešķirta zeme papildus lietošanā Līvānos 467 m² platībā Līvānu ielā 4, 105 m² platībā

A.Pumpura ielā 2 un 469 m² platībā Jelgavas ielā 10.

Atalgojums projekta vadītājam

Sakarā ar Pasaules Bankas apmaksātā Rožupes pamatskolas siltināšanas projekta realizēšanu Līvānu novada domes deputāti nolēma maksāt atalgojumu Rožupes pamatskolas siltināšanas darbu projekta vadītājam Aloidai Rimicānei Ls 400 apmērā no

Rožupes pamatskolas budžeta.

Atsakās no zemes lietošanas tiesībām

Zeme 7,1 ha platībā Rožupes pagasta «Rubeņkalnā» un zeme 19,2 ha platībā Turku pagastā ieskaitīta valsts rezerves zemes fondā, jo no tās atteikušies zemes lietotāji.

Pēc domes sēdes materiāliem sagatavoja G.Kraukle

«Novadnieks» kopā ar pastniekiem — Latvijas Nacionālajā operā

Sākums 1. lappusē.

Pastnieki savstarpēji nebija pazīstami, jo rajona mērogā tikai kādu retu reizi aicināti uz sapulcēm. Tāpēc viņi labprāt iepazīs, ieinteresēti noklausījās viens otra stāstīto.

Arī «Novadnieka» korespondentei patīkami pavēstīt saviem lasītājiem, ka rajona avīze piejums nonāk ar gudru, darbīgu cilvēku starpniecību, kuri interesējas un zina par notikumiem valstī, rajonā, savā pagastā. Viņiem visiem — liels darba stāžs un pamatīga pastnieka pieredze. Visi zina, cik ļoti gaidīti ir katrā mājā, bet jo sirsnīgi vientuļās lauku sētās, kur vecīši pensijas dienās pat uzklāj baltu galdautu, aicina piesēst un pakavēties, un ar cieņu izturas arī pret šo savu pienākumu. Un tas arī esot skaistākais pastnieka darbs — zināt, cik ļoti tevi gaida.

Pastnieki un pasta nodaļu priekšnieces labprāt stāstīja par saviem bērniem. Kuplākais pulciņš — divas meitas, trīs dēli un mazdēls mājās palicis Janīnai Čakulei. Arī Līgai Kivlenieci liela ģimene — trīs meitiņas un dēlens. Mazā Jančuka slimošana gandrīz vai izjaukusi mammas braucienu uz operu, tomēr sestdien veselība strauji uzlabojusies, un varējusi puiku atstāt vecmammās ziņā. Līgai sakrājis rūgtums par medicīniskās aprūpes pieejamību laukos. Ir gadījies, ka zvanu «ātrajiem», stāstīja Līga, bet viņi atsauc — sauciet savu feldšeri. Citreiz esot tā, ka griboties vai raudāt, jo nevienam nav daļas gar tavu slimu bērnu. Līga zina, ko nozīmē nakti daudzīties pie feldšeres durvīm un lūgt, lai palīdz bērnam, kas guļ arsonī. Mazu bērnu mammas piedzīvojušas, ka slimībai, ne saukta, ne lūgtai, vislabāk patīk ierasties vakaros vai brīvdienās, kad bērnu ārstam, kurš bez tam dzīvo tālu prom pilsētā, ir atpūtas laiks.

Kopējā Eiropas kontekstā 30 vai 18 kilometru attālums tāds nieks vien ir. Varbūt kādreiz arī pie mums katram ģimenes loceklim būs savs auto, sprieda pastnieki. Bet līdz tam tālu. Piemēram, Lolita, lai tiktu uz šo operas izrādi, Preiļos ar reisa autobusu no Upmalas ieradās jau sestdien ap pusdienlaiku. Bet mājās atgriešanās iespēja viņai bija tikai pirmdienas rītā ap pulksten pieciem.

Savukārt Ilona pa ceļam stāstīja, ka Rīgā satiksies ar vīru, dēlu un audzudēlu, kuri rītā ceļā devušies ar vilcienu. Pirmdien bija paredzēts pie ārsta vest aizbildniecībā pieņemto Ilonas brālīti, kuram vecāku cietsirdīgas izturēšanās rezultātā ir redzes traucējumi. Mājas rūpes uzņēmusies 79 gadus vecā vecmāmiņa.

Pastnieces stāstīja par saviem mīļajiem un tuvajiem, kas iedrošinājuši operas braucienam. Lielākās meitas palīdzējušas izvēlēties tērpus, devušas padomu kosmētikas pielietošanā. Mazākie bērni solījušies negulēt līdz mammas pārbraukšanai. Vīri — ar mašīnām



● «Lido» Ziemassvētku rotā nemaz nav aprakstāms, tā skaistumu var tikai izbaudīt. Mēs visi kopā kā uz Ziemassvētku kartiņas, vai ne? Foto: M. Rukosujevs

sagaidīt un aizvzināt mājās. Bet līvānietei Antai nu jau astoņus gadus nav vīra stiprās aizmugures, jo viņš ir miris. Anta pēc neilgiem četriem kopdzīves gadiem palikusi viena ar divām meitām. Viņa stāstīja par savu vaļasprieku — krustvārdu miklu risināšanu. Ar terminoloģiju tehniskās nozarēs problēmu neesot, grūtāk uzminēt vārdus par literatūru un mākslu.

Savs vaļasprieks arī Tatjanai. Abas ar meitu apmeklē floristikas pulciņu, vāc dabas materiālus un ar darbiem izdaiļo gan māju, gan darbavietu.

Pastnieki akrobātu lomā

Nepiesieti un saimnieku neapsaukti suņi esot visu pastnieku bieds, vienprātīgi atzina pasta darbinieki. Kā viņi ar tiem tiek galā? Pastnieki varētu uzrakstīt rokasgrāmatu ar padomiem.

Dažās labās mājās savā vaļā palaisti trīs četri lieli suņi, bet saimnieki mēdzot teikt, ej vien, ej, viņš jau nekodīs. Varbūt arī nekodīs, ej nu sažini, bet kā viņi nesaprot, ka man bail, jautāja Līga. Kāda pagasta priekšniece pati nākot uz pastnieces mājām pēc pensijas, jo pastniece priekšnieces mājās, kurās dzīvo trīs vai četri lielizmēra suņi, nevarot iekļūt. Dažs labs saimnieks sakot, ka viņš ar savu nezvēru pats netiekot galā, nevarot piekļēdēt. Pastnieki piedzīvojuši arī tādus gadījumus, ka mājās gan iekļuvuši, avīzes atstājuši, bet izlauzti, un vairāku suņu ielenkuma nav bijis pa spēkam, arī palīdzību sasaukt nevarējis, jo mājās neviena nebija. Lolitu suns sakodis, arī ar Stabulnieku pastnieci noticis līdzīgs gadījums.

Nēsāt līdzī gāzes baloniņu? Viena no pastniecēm pārliecinājusies, ka no tā maz efekta. Reiz uzpūtusi sunim, bet tas tikai nošķaudījies. Cita stāstīja, ka pēc iepazīšanās

ar šo pašsardzības līdzekli kāds no viņas uzbrucējiem tagad bijīgi griežot ceļu. Visiem pastniekiem pazīstama situācija, — suns uzbrūk, bet apdraudētais pastnieks aizsargājoties griež ap sevi uz riņķi velosipēdu. Kā akrobāts.

Ar ko visbiežāk slimo pastnieki?

Vai cilvēki, kuri tik daudz laika pavadā svaigā gaisā un norūdās, slimo ar saaukstēšanās slimībām? Jā gan, teica pastnieces. Piemēram, Lolitai bieži sāp kakls, mokot angīnas, jo ar jaunāko pastu jādodas ceļā arī aukstā rudens lietū un ziemas vējos. Silvija viņai piekrita un piebilda, ka pastnieki bieži saslimstot ar vīrusu infekcijām arī tāpēc, ka, no mājas mājā iedami, salasot bacilus.

Uz aplēdojošiem ceļiem ne vienam vien gadījies, ka paslīd velosipēds un jāpiedzīvo sāpīgs kritiens. Bet par profesionālo slimību pastnieki atzina kāju vēnu un locītavu iekaisumus, kā arī roku un muguras sāpes. Tās ārstējot ar kompresēm, pārpūlētās kājas iezīstas ar aptiekas zālēm un dabā augošu zālīšu uzlējumiem. Janīna stāstīja, ka ārsts no Rīgas viņas pastniecei kā vislabāko ieteicis sāls un degvīna kompresi.

Dzimšanas dienā kopā ar darbabiedriem

Pastu darbinieki stāstīja, kā viņi svin svētkus. Stabulnieku pastā kopīgi svinot dzimšanas dienas, arī Rudzētu pastā ar prieku sveicot kolēģus dzimšanas dienā un kādu stundiņu ilgāk pēc darba laika beigām pasēžot pie svētku galdā. Rudzētu pastnieki kopīgi svinot arī Ziemassvētkus. Gavartienes pasta priekšniece atbalsta gan dzimšanas, gan vārda dienas svinības savā nelielajā triju cilvēku kolektīvā. Lomu pasta priekšniece un pastniece viena otru sveicot dzimšanas dienā. Līvānu pastā

tiekot atzīmētas dzimšanas dienas, bet Riebiņu pastnieki zina, ka sirsnīgāka kopā sanākšana ir pēc Ziemassvētkiem. Upmalas pastā kafija un saldumi tiekot likti galdā dzimšanas dienās, Ziemassvētkos, Lieldienās un arī ikdienā nereti darbinieces atļaujot sev prieku kādu brīdi pačalot pie kafijas tases.

Neaizmirstama pirmreizīguma sajūta

Rīga sagaidīja ar sniegu, ar steigu, ar burzmu, un tad jau varēja platām acīm, slēpjot uztraukumu, ļauties operas apmeklētāju plūsmai un doties uz savām vietām greznajā operas nama zālē. Pateicoties Nacionālās operas administrācijas pretimnākšanai un sakariem ar «Novadnieka» redakciju, lielākā daļa no vietām preiliešiem bija atvēlēta pašā pirmajā rindā, un arī pārējās vietas bija parterā. No tā visērtāk saskatāma skatuve, aplūkojama skaisti tērptā publika, greznie balkoni un ložas, un izjūtama kopējā operas gaisotne. Visiem kopā paveicās dzirdēt Ingus Pētersona dziedājumu Hosē lomā. Stāsts par daiļo čigānmeiteni

Karmenu, kas kopš pirmizrādes 1875. gada martā Parīzē piedzīvojis ne vienu vien iestudējumu uz pasaules operteātru skatuvēm, vienlaikus ir stāsts ar traģiskām beigām par plosošām kaislībām, par mīlas mainīgumu un nepastāvību, par romantiku, arī par blēžiem, zagļiem un krāpniekiem, bet visvairāk — par sievietes temperamentu, kurš iekvēlinā un sadedzina vīriešu sirdis. Šī bija reta iespēja redzēt Zviedrijas *Folkoperan* oriģināliestudējuma atjaunojumu Latvijas Nacionālajā operā. «Karmenas» režisors inscenētājs, režisors, scenogrāfs, gaismu, kostīmu un grima mākslinieki, kā arī pārējie izrādes veidotāji bija zviedru mākslinieki.

Trīs stundas bija kā īss sapnis Ziemassvētku nakti. Kolosāli! Brīnišķīgi! Ļoti patika, paldies! Cik labi, ka saņemamies izkustēt no mājās. Ar šādiem vārdiem pastnieki pateicās «Novadniekam», bet vēl jo patīkamāk bija redzēt viņu neviltotā priekā mirdzošas acis.

Mājupceļā izbaudījām otru krāšņuma ziņā nepārspējamu piedzīvojumu — Eiropā lielākās un noteikti — arī skaistākās — Ziemassvētku egles aplūkošanu atpūtas kompleksā «Lido». Kopīgās fotogrāfijās atmiņai tika iemūžināti arī citi «Lido» īpašnieka Gunāra Ķirsona burvestību valstības pārsteigumi.

Braucienā uz Rīgu ar pasta darbiniekiem sarunājās L. Rancāne



● Karmena un Hosē — skaistas, bet nepiepildītas mīlestības un vilšanās upuri. Karmenas tēlā — Andžella Ķirse, Hosē — Ingus Pētersons.

INFORMĀCIJA

Novembra beigās Līvānu fonda «Baltā māja» direktore Irīna Kulitāne un fonda pensionāru līdere Veneranda Caune piedalījās starptautiskās organizācijas «Help Age International» Kauņā rīkotajā seminārā organizācijām, kas darbojas veco ļaužu interešu aizstāvībai. Brauciena mērķis bija veidot partnerību ar pensionāru organizācijām Lietuvā, kā arī tikties ar Selīnu Holu (Celina Hall), kas ir minētās organizācijas programmas vadītāja Centrālajā un Austrumeiropā. Tikšanās laikā tika pārrunātas pensionāru iespējas ietekmēt savas valsts valdību šai cilvēku grupai labvēlīgas likumdošanas izstrādē. Pagaidām Latvija nav pārstāvēta šajā starptautiskajā organizācijā, kas darbojas veco ļaužu interesēs, taču V. Caune ir saņēmusi piedāvājumu nākošā gada martā piedalīties «Help Age International» rīkotajā seminārā Prāgā.

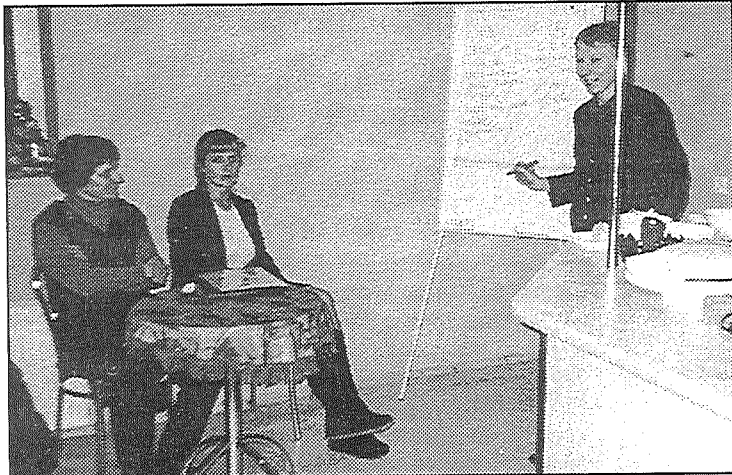
G. Kraukle

Līvānos atklāj mūsdienīgu virtuvi

Par vispasaules organizācijas «Latter - Day Saint Charities» piešķirtajiem līdzekļiem, fonds «Baltā māja» Līvānos realizējis jaunu projektu, kura nosaukums «Mūsdienīga ģimene». Par iegūtajiem 1900 ASV dolāriem Līvānos, Stacijas ielā 2 iekārtota un ar mūsdienīgu virtuves tehniku aprīkota telpa, kur divreiz mēnesī pulcējas sievietes, lai mācītos veselīgu uztura praktiskos pamatus.

Pirmajā nodarbībā par veselīgu uzturu stāstīja Līvānu ģimnāzijas mājturības skolotāja Maija Kulakova, bet savā personīgajā pieredzē par diētām, dalīto uzturu, veselīgu produktu izvēli dalījās viena no aktīvākajām projekta «Mūsdienīga ģimene» dalībniecēm Vija Salceviča.

Izrādās, ka ir daudz ieradumu, no kuriem gribētos atbrīvoties, atzina tikšanās dalībnieces, piemēram, pārmērīga kafijas, cukura, sāls un saldumu lietošana uzturā, kāre pēc ceptiem un pikantiem ēdieniem, kā arī balto miltu izstrādājumiem. Mūsdienīga ģimene diemžēl ir arī aizņemta ģimene, tādēļ bieži vien ēdienreizes ir neregulāras, un lielākoties krietnākā kaloriju deva tiek uzņemta va-



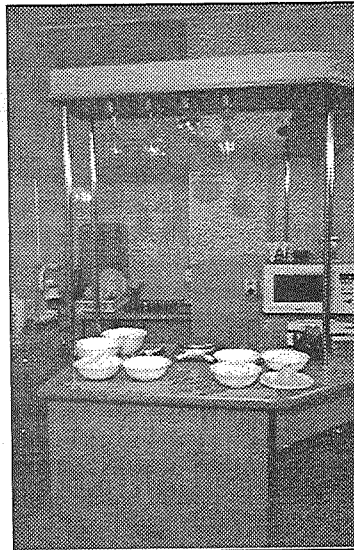
● Projekta «Mūsdienīga ģimene» pirmo nodarbību vada Ingunā Badune. Viņa mudina dalībnieces nosaukt vienu ieradumu, no kura veselības labā gribētu atteikties, un vienu veselīgas ēšanas paradumu, kuru gribētu ieviest. Foto: G. Kraukle

kariņu reizē.

Izrādās, ka ar vēlmi dzīvot veselīgi ir daudz par maz. Veikalu pārpilnība vēl negarantē, ka produkti būs svaigi, pilnvērtīgi un nepiesātināti ar nitrātiem. Ēšanas paradumos šobrīd sabiedrībā valda visai spēcīgi stereotipi, kam ne vienmēr būtu jāseko, uzskata tikšanās dalībnieces. Piemēram, veģetārais uzturs nenozīmē, ka organisms var iztikt vispār bez olbaltumvielām. Izslēdzot no uztura gaļas produktus, olbaltumvielas jāuzņem ar citiem produktiem, taču to bieži vien diētu cienītāji

aizmirst, nodarot pāri veselībai.

Mūsdienīgas ģimenes klubiņa dāmas nolēmušas tikties divreiz mēnesī. Nodarbībās viņas ne tikai dalās savā pieredzē, bet arī darbojas praktiski, piemēram, piedāvājot pārējām savu salātu recepti. Iecerēts runāt par dažādām tēmām — nacionālo virtuvi, veģetāro virtuvi, diētām, to plusiem un mīnusiem, jaunu produktu ieviešanu ēdienkartē, celiakijas un cukurslimnieku virtuvi, galda klājuma veidiem, uzvedību pie galda, bet Ziemassvētku laikā — piparkūku cepšanu un karstvēniem. Nākošā



● Nelielā virtuvītē ir aprīkota ar visu nepieciešamo, lai varētu darboties arī praktiski.

nodarbība iecerēta 17. decembrī «Baltās mājas» pirmajā stāvā, uz tikšanos aicināts ikviens interesents, jo nodarbības «Baltajā mājā» ir bezmaksas. Pulksten 16.00 sāksies nodarbības «Mūsdienīga ģimene» latviešu valodā, bet 18.00 — krievu valodā. Mājīgi iekārtotajā virtuvītē valda nepiespiesta atmosfēra, ir iespējas praktiskajam darbam izmantot mikroviļņu krāsni, ledusskapi, sulu spiedi, kā arī citu virtuves aprīkojumu.

G. Kraukle

VALSTS DARBA INSPEKCIJA INFORMĒ

Pēc Valsts darba inspekcijas rīcībā esošās informācijas laikā no š. g. 1. janvāra līdz 9. decembrim Latvijā darba vietās 54 darbinieki gājuši bojā, 124 darbinieki guvuši smagas un 264 darbinieki guvuši vidēji smagas traumas.

Laika posmā no 3. līdz 9. decembrim Valsts darba inspekcijā uzsākta 16 nelaimes gadījumu izmeklēšana, kuros ir cietuši darbinieki, divi no šādiem gadījumiem diemžēl ir Preiļu rajonā:

— 27. novembrī SIA «Līvānu ķieģelis» metinātājs Leonīds S. (50 gadi) uzkāpa uz iekrāvēja riteņa, lai veiktu metināšanas darbus, un at muguriski nokrita no tā, iegūstot smagas traumas;

— 30. novembrī Līvānu PU «Dzīvokļu komunālā saimniecība» sētniece Nadežda K. (53 gadi), veicot teritorijas uzkopšanas darbus, paslīdēja un nokrita, smagi traumējot roku.

A. Bukovs,

VDI direktora vietnieks

MUMS RAKSTA

Rīga vienaldzīga, vai Latgalei spēka pietiks?

Apzinoties savus deputāta pienākumus, šogad, tāpat kā pērn un visus citus gadus, it īpaši vasarā, esmu krustām šķērsām izbraukājis Latgali. Arī Preiļu rajonu. Pēdējo reizi jūsu pusē biju Lāčplēša dienā, kad mežā pie Līvāniem atklājām piemiņas plāksni nacionālajiem partizāniem, Vilcāna grupas vīriem, atcerējāties kritušos par Latviju Preiļos, lāpu gājienā dodoties pie Baltā Krusta.

Un katru reizi man kā deputātam, kā novadniekam jautā, kad būs labāki laiki, vai Rīgas kungi vispār domā par Latgali, vai zina, kā tauta dzīvo te? Sarunas allaž ir garas un smagas. Varbūt tāpēc vairums Rīgas kungu izvēlas vieglāko ceļu. Uz Latgali vispār nebrauc, arī deputāti. Pa retam, protams, parādās. Prezidenti ieskaitot. Bet tās ir drīzāk tādas pieklājības, atrāšanās vizītes, kuras iepriekš izziņotas, pa stundām un minūtēm saplānotas, mīssargu pavadībā. Kas tad tur par atklātu sarunu var iznākt! Galvaspilsētas ciemiņi aizbrauc, jautājumi paliek bez atbildēm, prob-

lēmas bez risinājumiem. Cita lieta, ja tu ierodies ne kā ciemiņš, bet savējais, bez steigas, bez iepriekšējām saskaņošanām.

Pagastos, protams, aprunājos ar priekšniekiem, runāju ar visiem, ko satieku. Lauka malā, zemnieku sētā ar saimniekiem, kur problēmas nav jāizdibina, tās ir kā uz delnas. Piemēram, Rožupē uzinu, ka šogad vairums zemnieku atteikšies no graudaugu audzēšanas. Nerentējas. Kamēr zemnieks nonāk līdz naudas saņemšanai, tiek «novilkta deviņas ādas» par visu ko. Beigās saņem santimus vai nonāk pat mīnusus.

Laukus vēl apstrādā arī Rudzātos, kur tikos ar pagasta vadītāju Jāni Zepu, kurš, kā mēdz sacīt, ir vīrs savā vietā, aizstāv savus ļaudis. Plāni lieli, bet ar pagasta budžetu visu nepavilksi. Īpašas bažas rada palīgskola. Bērnu fonds ieguldot te prāvus līdzekļus, bet diez ko nedomā par tām problēmām kopumā, kas skars arī Rudzātus, gadiem ritot. Ir lietas, par kurām skaļi nerunā, bet risināt taču nepieciešams.

Par Latgales nākotni nobažījies arī Saunas pagasta priekšnieks Jānis Domulis. Bērniņu pasaulē nāk aizvien mazāk, arī šajā pusē. Iz-

skolojušies augstās skolās, jaunie mājup nesteidz. Latgale kļūst tukšāka. Novēco. Pensionāri un īpaši tie, kuriem līdz pensijai vēl daži gadi, nobažījušies par pensiju politiku valstī, kuras pamatprincipi mainās vai ik gadu.

Te jo labi atceras 1998. gadu, Krasta vadīto valdību, kad vienīgo reizi cilvēki sajuta, ka par viņiem vecumdienās domā. Ls 10 palielinājums pie pensijas jūtams vēl šodien. Liels prieks bijis par to, ka cilvēkiem virs 80 gadiem katru gadu bijis paredzēts pieaugums par 10%. Viss izkūpēja gaisā, kad pie varas nāca Šķēles kungs. Visu ko Krasts iedeva, Šķēle atņēma. Līvānu novada neparasti aktīvā pensionāru vadītāja Caunes kundze man īpaši lūdza darīt visu, lai jaunajos likuma grozījumos par pensijām netiktu liegta priekšlaicīga pensionēšanās, jo pretējā gadījumā cilvēks, kurš zaudē darbu pāris gadus pirms aiziešanas pensijā, paliek absolūti neaizsargāts, bez santīma kabatā.

Šobrīd pensiju likuma projekts ieiet izšķirošajā fāzē, nule to apspriedām 2. lasījumā. Šķiet, ka izdosies jūtami paaugstināt minimālās pensijas. Mūsu priekšlikums ir vismaz 40 lati 30 latu vie-

tā. Nedaudz, par 30 latiem, ik pēc gada palielināsies strādājošo pensionāru pensija (60 latu vietā nākamgad būs 90 lati). Gandrīz droši varu teikt, ka paliks iespēja pensionēties priekšlaicīgi.

Kopumā ņemot, diemžēl ne valdības, ne Saeimas ar seju pret Latgali vēl arvien nepagriežas, neizdodas ieskaidrot, ka Latgalei nepieciešama programma, īpaša attieksme, lai rastos īsta rosiņa, jārada infrastruktūra, labi ceļi, arī nodokļu atlaides.

Tiekoties ar ļoti daudziem cilvēkiem, kā es teicu, mani priecē tas, ka latgalieši nav zaudējuši savu optimismu, labestību, viesmīlību, bet izmisīgi meklē un daudzviet atrod interesantus, būtiskus risinājumus. Līvānos kolosāla ir «Baltā māja». Tā tas ir daudzviet Balvu, Ludzas, Rēzeknes, Daugavpils un Krāslavas rajonos. Pats par to pārliecinājos. Tā turēt!

Jūsu Pēteris Tabūns,
7. Saeimas deputāts



● 7. Saeimas deputāts Pēteris Tabūns, atklājot piemiņas akmeni nacionālajiem partizāniem Steķu silā šī gada 11. novembrī.

Lasītāju ievēribai!

Laikrakstu «NOVADNIEKS» 2002. gadam var pasūtīt līdz 25. decembrim visās pasta nodaļās un pie lauku pastniekiem.

Ja vēlaties piedalīties «Gada Preses ballē», jāpasūta «NOVADNIEKS» visam 2002. gadam un līdz 17. decembrim (ieskaitot) jāaizpilda «Loterijas dalībnieka karte» un kopā ar abonēšanas kvīti jāatsūta uz redakciju Aglonas ielā 1, Preiļi, LV 5300.

Izloze ieejas kartēm uz «Gada Preses balli» notiks 2001. gada 20. decembrī pulksten 13.00.

VĒLOS piedalīties «Gada Preses balles» ieejas kartes izlozē

(vārds, uzvārds)

(adrese)

Pievienoj klāt abonēšanas kvīti Nr. _____



Abonē «NOVADNIEKU» un tu būsi vinnētājs!

Ja laikraksts būs abonēts visam 2002. gadam, redakcija kopā ar sponsoriem saviem lasītājiem piedāvā loterijā vinnēt

80 ieejas kartes
divām personām uz

«Gada Preses balli»,

kas notiks 2002. gada 5. janvārī
Riebiņu kultūras namā,
baudīt mūziku, šampanieti
un gardu svētku torti.

Pasākuma organizētājs —

SIA «Novadnieks. Redakcija»

SPONSORI

«Whirlpool», «Philips»,
«Grindex»,
AS «Unibanka» (Preiļu filiāles pārvaldnieks Jānis Pastars),
Hipotēku un zemes banka (Preiļu nodaļas vadītāja Evģēnija Leonoviča),
AKB «Baltijas Tranzītu banka» (Līvānu filiāles vadītāja Ināra Kalvāne),
VAS «Latvijas valsts meži» Dienvidlatgales mežsaimniecība
(izpilddirektors Jānis Klauzs),
PS agrofirma «Turība» (priekšsēdētājs Romualds Kavinskis),
SIA «Celmeņi ASK» (direktore Svetlana Ruča),
SIA «Salang Preiļi» (īpašnieks Gunārs Svilāns),
SIA «Annas — V» (direktors Valdis Ancvers),
SIA «Everss V» (īpašnieks Henriks Vibornais),
SIA «Sencis» (direktors Ēriks Salcevičs),
IU «Spektrs» (īpašnieks Arvis Audars),
IU «Afrodītes dārzs» (īpašnieks Jūris Blūzma),
IU «Arka» (īpašnieks Ārijs Vucāns),
IU «Volkovs» (īpašniece Zoja Volkova),
IU «Ģimenīte» (īpašniece Bronislava Zarāne),
IU «Paula 3» (īpašniece Diāna Vanaga),
V.Šoldres IU (īpašniece Vija Šoldre),
IU «Komar Karate Klubs Aglona» (īpašnieks Igors Komars),
ziedu salons «Astra» (īpašnieks Aivars Želvis),
ZS «Raipole» (īpašnieks Jānis Teilāns).

Paraksti «NOVADNIEKU» visam 2002. gadam uzreiz

- un gada laikā ievieto 2 privātsludinājumus bez maksas;
- saņem 10% atlaidi, abonējot «Novadnieku» visam 2003. gadam

un loterijā vinnē

- «Whirlpool» automātisko veļasmašīnu AWM 8085 (dāvina Whirlpool» un IU «Spektrs»).
- 12 pircēju kartes ar 10% atlaidi visiem pirkumiem gada laikā veikalā «Spektrs».
- Lapu pūtēju (dāvina SIA «Celmeņi»).
- Lielu, mīkstu, apaļu un pūkainu pārsteiguma balvu (dāvina SIA «Salang — Preiļi»).
- 2 viesu kartes atpūtai nedēļas nogalē visai ģimenei Cakulu viesu namā.
- Mucu (200 l) degvielas (dāvina SIA «RNS — D»).
- 3 dāvanu grozus ar zivju produkciju (dāvina SIA «Annas—V»).
- Gleznu (dāvina Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs).
- SIA «LETTGLAS» dāvanu.
- Divānu (dāvina SIA «Sencis»).
- Kumodi (dāvina SIA «Everss V»).
- 1 gada abonementu žurnālam «Rokdarbi» (dāvina izdevniecība «Unda»).
- 3 gada abonementus laikrakstam «Pavards» (dāvina izdevniecība «Unda»).

Visi «Novadnieka» lasītāji katru mēnesi varēs vinnēt dāvanu kartes un balvas, jo izlozei tiek piedāvāti:

- 12 laikraksta «Novadnieks» prezentācijas priekšmeti,
- 12 «Unibankas» prezentācijas priekšmeti,
- 12 Hipotēku un zemes bankas prezentācijas priekšmeti,
- 12 Tranzītu bankas prezentācijas priekšmeti,
- 12 «Lattelekom» prezentācijas priekšmeti,
- 12 TV 3 prezentācijas priekšmeti,
- 12 «LETTGLAS» izstrādājumi,
- 12 a/s «Grindex» balvas;
- ***
- IU «Paula 3» 12 burvīgas tortes,
- veikala «Karina» 12 dāvanu kartes,
- IU «Volkovs» veikala 12 dāvanu kartes,
- veikala «Salanga» 12 dāvanu kartes,
- IU «Komar Karate Klubs Aglona» veikala 12 dāvanu kartes,
- veikala «Ģimenīte» 12 dāvanu kartes,
- ziedu salona «Astra» 12 dāvanu kartes,
- 12 sienas pulksteņus dāvina IU «Afrodītes dārzs»,
- V.Šoldres IU veikala «Velde» 12 dāvanu kartes.
- Visi «Novadnieka» lasītāji katru mēnesi redakcijā varēs saņemt bezmaksas juridiskās konsultācijas.

Bet pats galvenais — jūs visu gadu saņemsiet informāciju,
derīgus padomus un jaukus pārsteigumus.
Paliieciet kopā ar mums un veidosim laikrakstu kopā!

Ejot pa sniegoto skolas pagalmu, ceru ieraudzīt sirmu kungu, bet sastopu enerģisku un mundru vīru. Sīlukalna pamatskolas mūzikas un amatu mācības skolotājs, rajonā vienīgā skolēnu pūtēju orķestra vadītājs Jānis Putins šomēnes svin 70 dzīves un 50 darba gadu jubileju. Arvien darbīgs un optimistisks, tāds, kādu viņu atceras daudzie kolēģi, skolēni un viņu vecāki.

«NOVADNIEKS» SĪLUKALNA

Skolotājs sirdī joprojām jauns

Bērnu dienu stabule

— Bērniņas gadi aizritēja laukos — Rēzeknes rajona Saleniekos, skaistā dabas nostūrī. Augām divi brālīši, es — jaunākais. Vecākiem bija stipra saimniecība, ģimene nodarbojās ar lauksaimniecību. Vēlāk tēvu ieskaitīja kulkos, bet neizsūtīja, lai gan smagi cietām arī tepat dzimtenē. Bērniībā tiku arī par ganiņu gājis, laikam jau toreiz skaistā daba un putnu dziesmas manī palēnām modināja to radošo un muzikālo stīgu.

Tēvam bija vijole, bet mēs, bērni, netikām tai klāt. Neatlika nekas cits, kā pašam taisīt stabules, cītaras un pat vijoles ar stīgām no zirga astriem. Devīņu gadu vecumā uzsāku skolas gaitas Žogotu sākumskolā, pēc tam Gaigalavas septiņgadīgajā skolā. Vasaras — laukos.

Mūzika vai medicīna?

— Interese par mūziku bija kopš agras bērnības, pašmācības ceļā iemācījies akordeona spēli, bet tad mūzikai radās konkurence — medicīna. Izšķīros par medicīnu, taču galu galā no tās tomēr nekas nesanāca. Pēc Bērzpils vidusskolas kopā ar savu sola biedru abi kārtām iestājāpārbaudījums Medicīnas institūtā. Ar sirds trīcēšanu gaidījām — būs vai nebūs. Saņēmām atbildi, ka abi esam uzņemti studentu kārtā. Domājām — nu tik abi kopā studēsim, taču nesanāca vis tā, kā iecerēts. Saslima tēvs, brālīis bija armijā, bet māte laukos viena. Nekur es neaizbraucu. Man piedāvāja darbu Žogotu pamatskolā, un tā es tīri nejauši sāku savas skolotāja gaitas, mācīju bioloģiju un mūziku. Rēzeknes pedagoģiskajā skolā papildināju zināšanas, jo jutu, ka ar vidusskolas diplomu vien būs par maz. 1953. gadā šo skolu pabeidzu.

Katrā darba vietā — pūtēju orķestris

— Tolaik skolotājus darbā norīkoja uz tām skolām, kur pedagogu trūka. Mani aizsūtīja uz Dravniekiem, kur pavisam nostrādāju septiņus gadus, visu to laiku braukāju arī uz Vidzuižu, kur mācīju kori. Mācījos arī pats, Daugavpils mūzikas vidusskolu pabeidzu neklātienē kordinģentu nodaļā, tur mācījos arī pūšamo instrumentu spēli. Tie bija aktīvi skatuves darba gadi — vadīju ansambli, ar kuriem braucām uz Dziesmusvētkiem, spēlēju sarīkumus, kāzās, bērēs.

Mani norīkoja darbā uz Līdumniekiem par pamatskolas direktoru. Līdumniekos pavadīju 16 darba gadus, pašdarbība tolaik bija augstā līmenī, tapa pūtēju orķestris, bijām nodrošināti ar mūzikas

instrumentiem pēc visām tā laika iespējām. Paralēli vēl arvien braucu uz Vidzuižu, kur vadīju kori. Līdumniekos skolu likvidēja, pārgāja darbā uz Riebiņiem. Arī tur aicināju puīšus un veidojām pūtēju orķestri. Zēniem patika. Kāpēc? Tolaik nebija datoru, nebija aprīkotu sporta zāļu un laukumu, tāpēc pūtēju orķestris bija labi apmeklēts, puīšiem tā bija iespēja pašizpausties. Tagad tā vairs nav. Sīlukalna pamatskola ir vienīgā, kurā ir savs pūtēju orķestris. Šodien pieprasījuma pēc pūtēju orķestriem nav. Bērni neredz perspektīvu pūšamo instrumentu pielietošanai. Ceru, ka kādreiz gan interese, gan vajadzība atgriezīsies. 1987. gadā atnācu strādāt uz Sīlukalna pamatskolu, atkal tas pats — skolai vajag orķestri, uzstāju. Un savu panācu. Nemācu puīšus tā, kā to dara mūzikas skolās, izslīpējot līdz vissīkākajai niansei. Nedrīkstu bērnus aizbaidīt.

Teātris

— Kad pārnācu no Žogotām uz Dravniekiem, tiku pie teātra spēlēšanas. Izrādē «Anton, mums jāšķiras» trūka viena spēlētāja, un mani palūdza «ieiekt» lomā. Man patīk dzeja un patīk teātris. Ja vien tāda izdevība bijusi, visos laikos un visās darba vietās esmu spēlējis teātri. Tagad gan jāteic, atmiņa mani sākusi pievilt! Esmu dziedājis pagasta vīru kori un rajona skolotāju kori. Nu jau divus gadus tajā vairs nedziedu — pārāk tālu izbraukāt.

Gadi skaistākie

— Skaistākie gadi bija jaunībā, kad biju beidzis Daugavpils mūzikas vidusskolu. Bija izglītība, veselība, enerģija. Neatteicu nevienam — vai tās kāzas vai kristības, vai cūku kaušanas reize — spēlēju un apkārt bija jautrība. Līdumniekos pavadītie gadi, kad kā direktors varēju ielikt savu devumu, parādīt, ko spēju, arī palikuši atmiņā kā skaisti. Mēs pirmie savā skolā ieviesām skolēnu ēdināšanu. Liekas — sākums, bet gandrīz revolūcija tā toreiz bija.

Valdība cilvēku prātus neiespaido, ja grib, var apiet visas varas un visstingrākās kārtības. Man šķiet, ka padomju gadi cilvēkus morāli nenospieda, kā tagad daudzi uzskata, tāpat bija gan jautrība, gan humors, gan sava veida brīvdomība. Tagad? Šodienai nav ne vainas, tikai enerģijas vairs visam nepietiek.

Mēdības

— Tā mana lielā aizraušanās visa mūža garumā. Pēdējā laikā gan tikai divreiz gadā ar medniekiem satiekos — sezonas atklāšanā un mednieku ballē. Par šo hobiiju varu teikt — tas ir intere-



● Piecdesmit gadus Jānis Putins ir skolotājs. Starp saviem kolēģiem Sīlukalna pamatskolā viņš vienmēr ienes jautrību un smaidu. Foto: M.Rukosujevs

santi. Gan atpūta, gan prieks par medījumu, kaut gan — ne jau tas ir galvenais. Līdzko esi mežā, aizmirsties. Ne vairs skola prātā, ne mājas. Ausies tik un klausies — tur sunītis ierejas, tur kāds putns iedziedas. Kad esi mežā, visas problēmas tev aiziet garām, to pat nevar izskaidrot. Ziemā mežā ir skaisti. Tādas ainavas, kādas zīmē dabas māte, tikai labs mākslinieks var uzgleznot.

Trofejas esmu izdalījis, arī dāvinājis. Ir šauts un netrāpīts, par ko savukārt — pārdzīvots. Vakarā tiec apdziedāts par «nošmālēto» šāvienu. Tas jau ir vesels process. Tagad gan mednieku skaits sarūk, padārgs tas prieks — 20 latu gadā jāmaksā.

Jaunākā aizraušanās — bites

— Tepat pie skolas ir mana piemājas saimniecība. Kopā ar savu kundzi kopjam dārzu, vasaras ir atdotas skaistumam, lai viss zied un priecē. Ar bitēm tā lieta sākās nejauši, kā viss manā dzīvē. Līdumnieku laikos man bija labs kaimiņš, praktiķis, biškopība pieredzējis. Vēl pirms nāves viņš man novēlēja divas saimes bišu. Tā nu es sāku to lietu. Nekautrējos, gāju pie zinātajiem un prāšņāju, jo neko lāgā par biškopību nezināju. Ar bitēm nekad neko nevar zināt, saka paruna. Manējās pagaidām pret mani ir draudzīgas, es ar savām bitēm sarunājos kā ar cilvēkiem. Mācos viņas saprast.

Kā klājas, tēt?

— Tā mani bieži uzrunā bijušie audzēkņi. Ja dakteris ārstē ar zālēm, tad skolotājs ar savu balsi,

ar pieeju un attieksmi. Varu sadusmoties, nenoliedzu, bet pēc brīža kļūstu atkal laipns, smaidu. Bērni jautā — kā jūs tā varat? Nenožēloju, ka esmu kļuvis par skolotāju. Jau tad, kad sāku strādāt skolā, uzstādīju sev mērķi — man jābūt labam skolotājam. Domāju, vai tad es nevarētu tāds kļūt? Nevis notēlot labu skolotāju, bet kļūt par tādu? Man liekas, skolotājs nevar savu labumu parādīt ar bezstingrību. Tai arī jābūt.

Pēc gadiem satieku bijušos audzēkņus un brīnos, kā laiks skrien. Mazliet tā kā kutina tā sajūta, ka arī pats vēl tuos. Esmu domājis, kāds es būtu, ja savu jaunību izdzīvotu šajā laikmetā. Nonācu pie atbildes, ka krietni vien citāds nekā daļa šodienas jauniešu. Dažiem pietrūkst gribas un cenšanās. To novēroju savā pagastā. Var taču jauns cilvēks atrast gan darbu, ja grib, gan nodarbošanos brīvajam laikam. Brīnos, kā tā var būt, ka skolēnam neinteresē pilnīgi nekas.

Dažkārt bijām jautrāki pat par skolēniem

— Daudzus gadus kolēģe man bija sieva. Lai kur arī esmu strādājis, ne par vienu no kolēģiem nevaru teikt nevienu sliktu vārdu. Man šķiet, esmu sajutis viņu atbalstu, nekad neesmu bijis atstumts malā. Sevišķi zīmīgs bija Dravnieku pamatskolas kolektīvs, jutāmies atraisīti un draudzīgi. Skolotāju istabā reizēm gāja trokšņaināk nekā gaitenīs, kur uzturējās skolēni. Sīlukalnā nokļuva pirms 14 gadiem, un arī te lieliski iedzīvojos. Strādājam kā viens vesels, katrs esam savā vietā.

Gadi aizgājuši kā vakardiena

— Ģimenes cilvēks esmu no 1960. gada. Apprecējos, ģimenē piedzima meita Inga, tagad viņa ir skolotāja Rožupes pamatskolā. Diemžēl sieva smagi saslima un aizgāja viņā saulē. Vēlāk apprecējos otrreiz, man bija meita, Anisk — jai — meita un dēls, tagad priecājamies par mazbērniem. Sievai viņu četri, man — divi, vasarās visi mazbērni sabrauc ciemos. Mazdēls Sandis spēlē saksofonu, varbūt ies manās pēdās, kas zina. Es dzimšanas dienas īpaši nesvinu, ziemas ir neprognozējamas, var sasniegt sniegs un nekāda ciemošanās nesanāk, tāpēc visi sveicēji pie manis vienmēr brauc uz Jāņiem, kad svinama vārdadiena.

Liekas, šie 70 gadi ir aizgājuši kā vakardiena. Nesen prasīju kolēģiem, vai viņi visu, ko nedomājuši, paspēj izdarīt. Izrādās, ka ne man vienam laiks steidzas. Varbūt tiešām astronomiskais laiks ātrāk rit? Nekad neesmu nožēlojis to, ko esmu izdarījis. Savukārt to, ko neesmu paspējis, ceru vēl pagūt.

Vēlējums

— Sev vēl u nodzīvot līdz 100 gadiem. Tas nav humors, nedomāji. Ja saskaita dzīves un darba gadus kopā, sanāk pat vairāk — 120. Pirms gadiem trim iekļuva nelaimē, mani notrieca automašīna. Tai brīdī redzēju tikai spožu, aizejošu zvaigzni. Pateicoties kolektīva atbalstam, ģimenes iejūtībai, pēc diviem mēnešiem pamazām atguvu. Uzskatu, ka esmu atgriezies dzīvē otrreiz. Kas cits atliek, jādzīvo.

G.Kraukle

PAGASTĀ

Divus iepriekšējos gadus laikraksta «Novadnieks» balvu izlozē galvenā dāvana lasītājiem bija firmas «Whirlpool» elektriskā mikroviļņu krāsns. Un abus gadus to savā īpašumā saņēma Siļukalna pagasta iedzīvotāji. Pavisam īss laiks spridis mūs šķir no Ziemassvētkiem, gadumijas svinībām un Gada Preses balles, kad notiks ikgadējā balvu izloze starp «Novadnieka» gada abonentiem 2002. gadam. Bet vecā gada pēdējās nedēļās redakcijas auto mēroja ceļu uz Siļukalnu, kur mīt 2000. un 2001. gada izlozes galveno balvu ieguvēji — Vutnānu un Dūdu ģimenes.

Mikroviļņu krāsns — palīgs lielā ģimenē

Ēriks un Anna Vutnāni «Whirlpool» mikroviļņu krāsni ieguva šogad, un tas kuplajai saimei, kur aug arī četras atvasītes — Ērika, Elvīra, Ervīns un Evija — bija liels pārsteigums. Ēriks un Anna ir zemnieki, kas līdzīgi daudziem Latvijas laukos ģimeni uztur no ienākumiem, kas gūti lauksaimnieciskajā ražošanā. Kāds bijis šis gads, jautāju saimniecei. Zemnieks ļoti pakļauts riskam, atzīst Anna. Apsaimniekojot 40 hektārus zemes, galvenais rūpals ir graudkopība, domājuši palielināt sivēnmāšu skaitu, taču ne vis izdevies, kā plānots. Gribētos lielāku atdevi savam ieguldītajam darbam, taču pagaidām nopelītais jāieliek saimniecības attīstībā.

Vutnānu mājās drēbes mazgā automātiskā veļas mašīna, kas krietni vien atvieglo Annas mājas soli. Papildinājums pašu iegādātajai sadzīves tehnikai šogad ir arī «Novadnieka» un veikala «Spektrs» dāvētā mikroviļņu krāsns. Sākumā, kad jauno mantu pārveduši mājās, tā vien gribējies ātrāk izmēģināt. Īpaši bērniem interesējies, kā darbojas jaunā krāsns. Mazliet pat bail bijis. Rūpīgi izlasījuši lietošanas instrukciju, kur aprakstīti visi «driks» un «nedriks». Krāsns tiek pielietota bie-



● Mikroviļņu krāsns ir pilnīgi neaizstājama tajās reizēs, kad negaidot beidzas gāze, ir pārliecinājusies Anna Vutnāne (no labās). Ar šī gada sākumā «Novadnieka» loterijā iegūto krāsni prot darboties arī Ērika (no kreisās), Elvīra, Ervīns un Evija, kā arī tētis Ēriks, kurš fotografēšanās brīdī bija aizņemts darbos.

ži, gan no rīta, kad uz skolu steigoties, sakārojas smaržīgu karstmaizi, gan, kad negaidot beigusies

gāze. Tādās reizēs elektriskā mikroviļņu krāsns šķiet īsts atradums, atzīst saimniece.

Annai patīk gatavot svētku reizēs, kad ir vairāk vaļas. Viņa teic, ka mikroviļņu krāsns lielākā

priekšrocība ir īss ēdiena gatavošanas laiks, kā arī tas, ka gatvojot nevajag stāvēt klāt un raudzīties, lai ēdiens nepiedeg. Karsuma režīmi atslēgsies tieši norādītajā laikā, kad ēdiens ceļams galdā. Ja gadījies aizkavēties, piemēram, kūti vai uz lauka un krāsni šajā brīdī izslēgt nav iespējams, aparāts ēdienu sildīs atkārtoti, ik pa laikam uzmanot, lai tas neatdzistu.

Trīs kilometru attālumā no Vutnānu mājām ir Madonas rajona Stirniene, kur skolā iet visi Vutnānu bērni. Līdz pagasta centram Siļukalnā ir 7 kilometri, bet līdz Preiļiem — 48 kilometri. Tik lielu ceļa gabalu mērojot tikai tad, kad radusies pamatota vajadzība, piemēram, jākārto kādas papīru lietas.

Arī nākošgad ģimene lasīs «Novadnieku», abonēta tiek arī «Lauku Avīze», bērniem — «Spicā» un «Laba». Preses izdevumiem gadā iznāk tērēt prāvu summu, taču gribas saņemt ziņas gan par Latviju, bet jo īpaši par savu rajonu. Interesē, kas notiek pagastos, kā saimnieko citi zemnieki. Pirms svētku laikā domas pašas aizsteidzas nākotnē, Annai un Ērikam ieceru un vēlmju nākošajam gadam ir daudz. Kā tās realizēsies, rādīs laiks. Lai izdodas!

Pīrāgus un picas cep arī brālim

2000. gadā «Novadnieka» balvu izlozē «Whirlpool» mikroviļņu krāsni savā īpašumā ieguva Siļukalna pagasta iedzīvotājs Andris Gaigalnieks. Tā kā Andris saimnieko kopā ar tēvu, tad smalko gardumu cepšanas mašīnu atvēlējis lietot māšai Skaidritei Dūdai. Sieviešu rokas tomēr veikalas un kulinārijas lietās tām labāk padodas. Piekrītot tam, dodamies lūkot, kā tad ar moderno krāsni nu jau divus gadus sadzīvo Skaidrites Dūdas mājās.

Skaidrite kopā ar vīru Jāzepu saimnieko «Vālodzēs», kopā ar nomas platībām apsaimnieko 34 hektārus zemes, ir 3 slaucamas govīs, telītes, sivēnmātes, bekonis. Arī Skaidrites un Jāzepa saime ir kupla, viņiem trīs pieauguši dēli — Arturs strādā kokapstrādes uzņēmumā turpat Siļukalnā, Māris studē datorzinības Rīgas Tehniskajā universitātē, bet Juris ir Latvijas Lauksaimniecības universitātes 1. kursa students, viņš apgūst lauksaimniecību, un vecāki cer, ka tieši Juris būs zemniecības lietu turpinātājs ģimenē. Šis gads «Vālodzēs» aizritējis visumā labi. Pienu saimnieki nodod a/s «Preiļi siera», Rēzeknes tirgū tiek realizēti sivēni, pārdots pa kādam bekoni. Izstik var, teic saimniece. Ja savu darbu neskaita, saimniekošana sanāk pat ar plusa zīmi.

Lūdzu Skaidriti atcerēties to brīdī pirms diviem gadiem, kad pašiem par lielu pārsteigumu saimnieki tika pie jaunās mikroviļņu krāsns. Saimniece smaidot teic, ka sākumā gājis kā anekdotē. Mājās elektroinstalācija nav bijusi pietiekami droša, tādēļ ierīkota papildus rozete, drošinātāji. Savukārt krāsns instrukcijā lasāmā informācija latviešu valodā bijusi samērā skopa, un dēļ Māris pamācību tulkojis no angļu valodas. Tieši viņš bijis pirmais izmēģinātājs — ielicis krāsni cepties gaļas šķēli. Iznākusi labu labā. Vēlāk nākusi kārtā arī visas stilbiņiem un citiem labumiem. Ģimenē īpaši iecienītas ir picas, ābolmaizes. Krāsns ir lielisks palīgs tajās reizēs, kad gaidāmi viesi vai arī kādam no dēliem jāsaģatavo kas ēdams līdzdošanai uz pilsētu. Vēl ne tuvu nav izpētītas visas krāsns piedāvātās iespējas, daudz ko pati vēl nezina, atzīst saimniece. Ja zinātu, droši vien arī pielietotu daudz plašāk. Pēc Skaidrites domām, lielākā mikroviļņu krāsns priekšrocība ir tās atkausēšanas funkcija, kas nav pieejama nekur citur. Vidēji lielu gaļas gabalu var atkausēt aptuveni 15 minūtēs.

Nedēļā reizi Skaidrite apciemo arī tēvu un brāli Andri, viņi dzīvo 2,5 kilometru attālumā no «Vālodzēm». Tad arī tiekot aizvests

pa kādam gardākam kumosīnam. Lielākā kulināre ģimenē ir vedekla Marija, taču arī Skaidrite labprāt izmēģina jaunas receptes, sevišķi, ja kaut ko interesantu un viegli pagatavojamu izlasa avīzēs. «Novadnieks» Dūdu mājās 2002. gadam jau ir pasūtīts. Tas ir vienīgais abonētais laikraksts. Skaidrite teic, ka izlasot visu no sākuma līdz beigām, informācijas pietiekot, taču ar īpašu interesi izpētot tirgus ziņas un sludinājumus. Interesē, kur izdevīgāk pārdot graudus un citu saražoto.

Pēdējo gadu pieredze rāda, ka Dūdu ģimenei loterijās smaida veiksmē. Tā no «Novadnieka» balvu klāsta pirms diviem gadiem pie viņiem aizceļoja mikroviļņu krāsns, savukārt 2001. gada balvu izlozē Dūdas ieguva Cakulu viesu nama dāvēto balvu — atpūtu nedēļas nogalē Aglonas pagastā. Pagaidām gan vēl neesot paguvuši izmantot. Decembris ir svētku mēnesis arī Dūdu ģimenē, Ziemassvētki tradicionāli tiek svinēti kuplā pulkā, jo ciemos sabrauc gan dēli, gan vedekla Marija. Pirmajos Ziemassvētkos ģimene kopīgi apmeklē dievkalpojumu Vidsmuižas baznīcā, ir klāts mielasta galds, kur netrūkst nekā no gardajiem, latviešu sirdij tik tīkamajiem svētku ēdieniem.

G.Kraukle



● Lieliskākā «Whirlpool» krāsns īpašība ir tās atkausēšanas funkcija, kas ļauj ekonomēt laiku, tā domā triju dēlu māmiņa Skaidrite Dūda, kas «Novadnieka» dāvēto krāsni lieto jau divus gadus. Foto: M.Rukosjuvs

Stabulnieku pagastā

■ **UZKLAUSA POLICIJAS INSPEKTORA ATSKAITI.** Stabulnieku pagasta padomes sēdē tika izskatīti 20 jautājumi. Deputāti uzklauzīja Preiļu rajona policijas pārvaldes Stabulnieku iecirkņa inspektora Vitolda Lūriņa atskaiti par paveikto darbu un situāciju noziedzības jomā pagastā. Deputāti iecirkņa inspektora darbu novērtēja apmierinoši.

■ **REĢISTRĒ AUTOCEĻUS.** Apstiprināts pašvaldības autoceļu reģistrs, uzskaitē un ceļu nosaukumi.

■ **BŪS IESPĒJA ATPŪSTIES SPORTOJOT.** Stabulnieku kultūras nama direktore Genovefa Vanaga informēja par aptaujas rezultātiem, kas tika izsludināta, lai uzzinātu, ar kādiem sporta veidiem gribētu nodarboties pagasta iedzīvotāji. Aptauja rāda, ka interese par sporta nodarbibām ir, pagasta ļaudis labprāt nodarbotos ar basketbolu un volejbolu, un pašvaldībā ir lieliskas iespējas, lai to nodrošinātu, atzīst pagasta padomes priekšsēdētāja Monika Litauniece. Dravnieku pamatskolā ir liela sporta zāle, ko vakaros varēs izmantot arī pieaugušie. Uz pirmo nodarbību sportotgribētāji tikai aicināti 11. decembrī.

■ **BŪS ZIEMASSVĒTKU PACIŅAS.** Pagasta deputāti vienojušies par Ziemassvētku saldumu paciņu apmaksu skolēniem un bērniem. Konfekšu iegādei vienam bērnam atvēlēts pusotrs lats. Saldās veltes tiks 85 pirmsskolas vecuma mazuļiem un 148 skolas vecuma bērniem.

■ **BŪVVALDI UZTURĒS ARĪ NĀKOŠGAD.** Pieņemts lēmums finansēt no pašvaldības budžeta apvienoto rajona būvvaldi, kuras pakalpojumus izmanto arī Stabulnieku pagasts. Gadā būvvaldes uzturēšana pašvaldībai izmaksā vairāk nekā 400 latus.

■ **ATBALSTS DONORIEM.** Pašvaldība materiāli atbalstīs donoru kustību, ko koordinē Latvijas Sarkanā krusta organizācija, tā izlēmuši deputāti. Lai gan donoru skaits ir mainīgs, arī Stabulnieku pagastā dzīvo cilvēki, kas regulāri nodod asinis, lai glābtu citu cilvēku veselību un dzīvību, informēja M.Litauniece.

■ **PIEŠĶIRTA LIETOŠANĀ ZEME.** Deputāti izskatījuši vairākus iesniegumus saistībā ar zemes piešķiršanu lietošanā. Piešķirtās zemes platības — no 1 līdz 70 hektāriem.

■ **UZTRAUC IEDZĪVOTĀJU VESELĪBA.** Piešķirti pabalsti vairākām personām un daudz bērnu ģimenēm. Monika Litauniece atzina, ka uztraucas, ka ar katru gadu pieaug to cilvēku skaits, kas ārstējas slimnīcās, par ko liecina iesniegumu skaita pieaugums saistībā ar ārstēšanās izdevumu segšanu. Viņa to skaidroja ar zemo ienākumu līmeni, kas liedz iedzīvotājiem laikus vērsties pie ārsta, tādēļ daudzi mediķi meklē tikai galējos gadījumos, kad nepieciešama intensīva terapija vai ķirurģiska iejaukšanās. Stabulnieku pagasta padome, balstoties uz iesniegumu, personai, kas ārstējusies slimnīcā, atmaksā 25 latus. Pagasta centrā pieņem feldšere Regīna Ūšane, un arī viņai klientu netrūkst.

■ **PIEDZIMUŠI 13 BĒRNIŅI.** Priecīgs notikums pagastā ir katra mazuliņa piedzimšana. Šogad Stabulnieku pagastā piedzimuši 13 bērni, ir noslēgtas 4 laulības. Pagasta padome cenšas atbalstīt jaunos vecākus, piešķirot 50 latu lielu pabalstu sakarā ar bērna piedzimšanu. 2001. gadā reģistrēti arī 17 miršanas gadījumi.

Sīlukalna pagastā

■ **«AICINĀJUMS» NOSVINĒJIS PIEKTO DZIMŠANAS DIENU.** Sīlukalna pagasta sieviešu vokālais ansamblis tikko nosvinējis savas darbības piekto gadskārtu. Ansamblī dzied septiņas sievietes, bet tā vadītāja ir Varakļānu mūzikas skolas skolotāja Agnese Zepa. Piektajā dzimšanas dienā ansambļa dalībnieces sveica pagasta pašdarbības kolektīvi, viņu vidū arī jauniesu jauktais ansamblis, kuram šis bija pirmais iznāciens. Sieviešu vokālajam ansamblim dzimšanas dienā tika dots nosaukums — «Aicinājums». Sīlukalna pagastā darbojas arī sieviešu vokālais kvartets: Anita Upeniece, Maija Upeniece, Alida Upeniece un Agnese Zepa, kas šobrīd aktīvi koncertē ar Adventes dziesmu un dziesmu programmu. Pagājušajā piektdienā kvartets koncertēja Vārkavā, kā arī Preiļu slimnīcā, bet sestdien garīgās mūzikas koncerts notika pašu mājās — Sīlukalna kultūras namā.

ZINĀS

Katoļi enerģiski ceļ baznīcas

Izvēlētas labas vietas

Jauno dievnamu vietas katoļu baznīcas galvas izvēlējušies pārdomāti. Pēc padomjlaika beigām papuļējušajā Kalnciemā, tā jaunās baznīcas prāvesta Edvarda Zakša vārdiem runājot, līdz šim patiesi Dieva pamestā nostūrī, 1999. gadā iesvētītā baznīca ir neatkarības gados teju vienīgā jaunceltne, pagaidām pilsētas katoļu draudzei pat nedaudz par lielu. Toties tagad šeit ir iespēja noturēt dievkalpojumus valsts svētkos un atceres dienās, kopā saaicinot gan katoļus un citu konfesiju piederīgos, gan nekristītos.

Prāvests domā, ka ar luterāņu draudzi viņiem nav jākonkurē, daudz bīstamāka esot kādā no dzīvokļiem savu atbalsta punktu iekārtojusi sekta.

Baznīcas projekts atkarīgs no draudzes finansiālajām iespējām un vides, kurā domāts to celt. Klasiskā stilā celta baznīca ir vienu torni ir lētāk projektējama (jo to nereti var paveikt arī vietējais arhitekts) nekā mūsdienīga celtnie, pasūtīta arhitektu birojā, skaidro Rēzeknes — Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis. Sava loma ir arī videi. Pilsētu jaunajos mikrorajonos (piemēram, Salaspils 90 gadu vidū celtā baznīca) vai rajona centrā (Saldū top apaļas formas baznīca) iedērgāka būs mūsdienīga celtnie. Draudzes vecums, kas varētu dievlūdžiem radīt iekšēju diskomfortu, atrodoties modernā baznīcā, pēc Jāņa Buļa domām, esot visai mazsvarīgs apstāklis.

Cik tas maksā?

Bīskapi stāsta, ka baznīcas galvenokārt celtas par ārval-

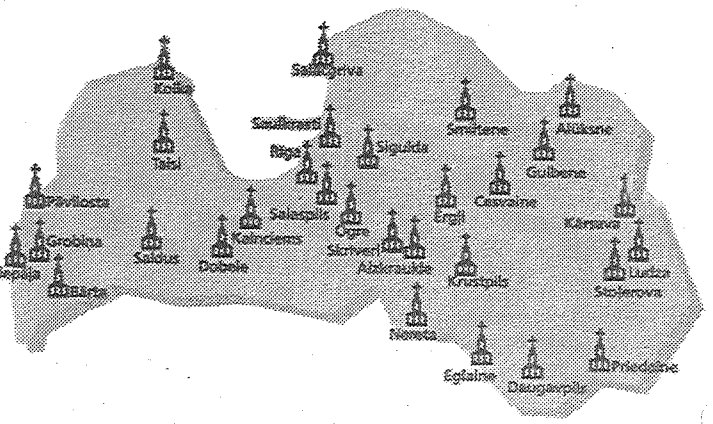
stu ziedojumiem. J.Bulis skaidro, ka lielākie atbalstītāji nākot no Vācijas un ASV, tāpat ārzemēs dzīvojošie latvieši aktīvi atbalstot savas draudzes. Alūksnes svētā Bonifācija Romas katoļu baznīcas celtniecību sponzorējusi vācu katoļu organizācija «Bonifatium Werk». Šogad septembrī iesvētīts Vatikāna dāvinājums Liepājas diecēzei — caurspīdīga sv. Meīnārda baznīca Liepājā (bijušais Romas katoļu baznīcas paviljons izstādē Expo 2000). Savukārt trīsstāvēgai arhitekta Uģa Šēnberga projektētajai baznīcai, kas sāks celt Purvciemā Rīgā, aktīvi tiek vākti dievlūdžēju ziedojumi.

Ne pārāk liela baznīca izmaksā ap 100 000 latu, skaita Liepājas diecēzes bīskaps Vilhelms Lapelis. Celtnieki visbiežāk padara tikai lielu, palīgdarbus bez maksas pamazām pabeidz draudzes locekļi. Paši uztaisa žogu, vietējie mākslinieki veido interjeru. Tad tiek meklēti sponsoru krustam vai zvanam, baznīcas lēno tapšanu skaidro bīskaps. Kalnciemā Kristus Karaļa baznīcas vairākus metrus augstais masīvais betona krusts, piemēram, izmaksājis 1000 latu.

Luterāņiem esot cita situācija

Katoļu baznīcu straujo celtniecību noteicis garais padomju laika posms, kad baznīcas vispār netika būvētas, bet cilvēki no tradicionālās katoļu koncentrēšanās vietas Latgales izklīduši pa visu

Romas katoļu baznīcas, kas uzceltas vai tiek celtas pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas



Dati: Rīgas arhidieze, Jelgavas, Liepājas, Rēzeknes — Aglonas diecēzes

Latviju. Tā tagad Dobeles pilsētas pašā centrā nu viena otrai pretī stāvēs divas smailes — laika zoba jau skartais luterāņu baznīcas (celta 1495. gadā, pēdējoreiz pārbūvēta 1907. gadā) tornis un pašas modernākās un lielākās Zemgales bīskapijā katoļu baznīcas smaile.

Mēs speciāli neinteresējamies par tradicionālajām luterāņu vietām, lai tieši tur uzceltu savu baznīcu, abu konfesiju miermīlīgo līdzāspastāvēšanu uzsvēr baznīcas arhitekti — metropolīts Jānis Pujats. Pirmais baznīcas uzdevums esot apzināt un saglabāt tos, kuri kristīti un ir katoļticīgie. Mēs mēģinām apzināt neaktīvos. Gribam tos pasargāt ne jau no kādas citas tradicionālas baznīcas, bet sektām, saka arhibīskaps. Baznīcas plāni paredz, ka gar Daugavas krastu no Aizkraukles līdz pat Rīgas pievārtē katrā lielākā vai mazākā pilsētā jābūt pa katoļu baznīcai.

Luterāņiem, pēc katoļu bīskapu domām, esot cita situācija. Viņiem Latvijas lielāka-

Ticīgo sadalījums pa konfesijām Latvijā (procentos)

Luterāņi	23,8
Katoļi	22,3
Pareizticīgie	18,9
Vecticībnieki	2,7
Baptisti	0,8
Adventisti	0,4
Jūdaisti	0,1

jā daļā jau gadsimtiem stāvējušas baznīcas, un tagad atliek vien rūpēties par to uzturēšanu kārtībā, teica V.Lapelis.

Romas katoļu baznīcas, k uzceltas vai tiek celtas pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas: Kolkā, Talsos, Pāvilostā, Grobiņā, Liepājā, Bārtā, Saldū, Dobelē, Kalnciemā, Salaspilī, Rīgā, Saulkrastos, Salacgrīvā, Siguldā, Ogrē, Skrīveros, Aizkrauklē, Ērgļos, Krustpilī, Cesvainē, Neretā, Smiltēnē, Alūksnē, Kārsavā, Ludzā, Stojerovā, Priedainē, Daugavpilī, Eglainē.

(Saisināti no laikraksta «Diena»)

Sagatavoja L.Rancāne

SPORTS

Galda spēļu rezultāti

Līvānu novadā

8. decembrī Līvānu novada čempionāta dambretes 3. kārtā par uzvarētājiem kļuva Ilmārs Visockis, Gunārs Mīkulis un Alfons Jēkabsons.

9. decembrī novusa 6. kārtas uzvarētāji tika noskaidroti pārspēlēs. Pirmo vietu izcīnīja Aivars Cirsis, otrais — Vladimirs Podrobovs, trešais — Āris Kaktiņš. Dubultspēlēs — Bronislavs Vilcāns un Āris Kaktiņš, Vladimirs Podrobovs un

Guntis Gailītis, Aivars Cirsis un Ilmārs Visockis.

Tekvon - do čempionāts Liepājā

1. decembrī Liepājas sporta skolā notika 8. Latvijas Tekvon - do federācijas čempionāta finālsacensības, kurās tiesības piedalīties izcīnīja arī Līvānu komanda.

Atlases turnīrs norisinājās 24. novembrī Rīgā. Par iekļūšanu finālā cīnījās Romāns Smirnovs, Kaspars Sondors, Aleksandrs Jefremovs, Markels Jefremovs, Olga Ļvova, Ināra Čivča.

Liepājā Romāns Smirnovs sparingā svara kategorijā līdz 63 kilogramiem izcīnīja 2. vietu, Kaspars Sondors svara kategorijā virs 80 kilogramiem izcīnīja 3. vietu, 2. vietu speciālajā tehnikā — dēļu laušanā ar kāju lēcienā 2,40 metru augstumā (pagājušajā čempionātā bija 3. vieta) un 3. vietu sitiena spēka disciplīnā. Kaspars bija Līvānu komandas kapteinis, kas spēja mobilizēt savus komandas biedrus Aleksandru Jefremovu, Romānu Smirnovu, Markelu Jefremovu, Jāni Cirsi un izcīnīt otro vietu teh-

nikas demonstrēšanas disciplīnā «Tul».

Sporta kluba «LTCS» Līvānu filiāles instruktors Jānis Grāveris Tekvon - do federācijas vārdā saka paldies Līvānu uzņēmējiem: SIA «Līvānu mājas un logi», VAS «Latvijas valsts meži» Dienvidlatgales mežsaimniecībai, SIA «Rauma», SIA «Grīva», SIA «Sencis», SIA «Sencis un Co», SIA «Livengoft» un Līvānu novada domei, kuru finansiālais atbalsts palīdzēja čempionāta veiksmīgā norisē.

G.Kraukle

KAIMINU RAJONOS



● RĒZEKNES RAJONĀ

Būs radars Kucinos?

Latvijas iegādāto astoņus miljonus latu vērtu NATO prasībām atbilstošu trīsdimensiju (3D) radaru, kura pirkšanas līgumu Latvija parakstīja ar ASV firmu «Lockheed Martin», plānots uzstādīt Rēzeknes rajona Audriņu pagasta Kucinos (lidostas tuvumā). Domājams, ka radars tiks uzstādīts pēc 20 mēnešiem, tas ir, 2003. gadā. Radara uztveršanas diapazons ir aptuveni 450 kilometru radiusā.

Rēzeknes rajona padomei nav iebildumu pret astoņus miljonus latu vērtā 3D radara uzstādīšanu Audriņu pagastā, taču pašvaldība līgusi Nacionālos Bruņotos spē-

kus uzņemties iedzīvotāju informēšanu par projektu. Tas būs ļoti moderns radars, kur ir ļoti augstas vides aizsardzības prasības un zinātnieku atzinums apliecinot radara nekaitīgumu apkārtnē videi.

Latvijas un Igaunijas valdība iegādāsies 3D radarus savu gaisa telpu labākai aizsardzībai, ļaujot pilnībā kontrolēt un noteikt arī tos objektus, kas nevēlas tikt identificēti. To darbības zona sniegsies pāri Latvijas robežām un ļaus objektīvi novērtēt situāciju arī kaimiņvalstīs. Abas valstis radarus iegādāsies kopīgi, jo, pārķot uzreiz divus radarus, katra valsts saņem atlaides.

Radaru plānots saslēgt ar analogām NATO sistēmām, un šo pirkumu pozitīvi novērtējusi arī

alianse, vērtējot Latvijas gatavību tikt uzņemtai NATO. Plānots, ka nākotnē Latvija varētu iegādāties vēl divus vidējas iedarbības jeb 2D radarus un vienu īsas darbības radaru. «Lockheed Martin» radari savas augstās tehnoloģijas dēļ ir apkārtnē videi nekaitīgi.

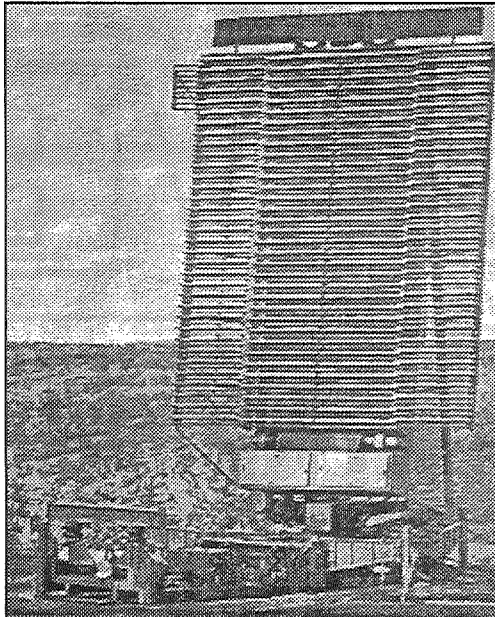
Iepriekš pret radaru uzstādīšanu savā teritorijā protestēja Gulbenes rajona Beļavas pagasta iedzīvotāji, baidoties no tā darbības negatīvās ietekmes uz apkārtnē vidi un cilvēku veselību. Beļavas pagasta iedzīvotāji zem protesta vēstules savāca vairākus simtus parakstu.

Audriņu pagasta padomes priekšsēdētājs V. Tihomirovs pastāstīja, ka jautājumu par radaru uzstādīšanu lenj Aizsardzības ministrijā. Decembra sākumā Rēzek-

nes TV uzstāsies amatpersonas un skaidros visu par lokatoru, kā arī tiks publicēti materiāli vietējā presē. Pagaidām rēzeknieši par radara uzstādīšanu maz informēti un varbūt tādēļ nav protestējuši, kā to darīja Beļavas iedzīvotāji. Pagaidām neviens izsmeļoši nav atbildējis, cik kaitīgas sekas var būt no radara.

«Rēzeknes Vēstis»

● Tā izskatās
3D radars.



● BALVU RAJONĀ

Atzinības raksts par skudru pētīšanu

Rugāju vidusskolas 8. klases skolniece Liene Ločmele Latgales mazpulcēnu darbu izstādē saņēmusi Zemkopības ministrijas atzinības rakstu par savu projektu «Skudras mežā». Pētīt skudru dzīvi Liene sāka pagājušā gada janvārī, kad kukaiņi savos apsnigušajos pūžņos gulēja ziemas miegu. Pirmo skudru Liene pamanija otrajā februārī — miegainu un lēnu. Pavisam līdz šī gada septembrim Liene kopā ar māsu Lauru un vecākiem savu lauku māju apkārtnē saskaitīja desmit skudru pūžņus. Lielākais no tiem bija vienā augumā ar pētnieci.

Nevienam no skudru pūžņiem, ko atrada Liene, nebija aizsargzoga. Liene saka: «Šie žogi ir vajadzīgi, lai skudras būtu pasargātas no dzīvnieku postījumiem. Mēs žogu gatavošanai izmantojam no kokzāģētavām izvestos nomaiļus. Nēmu palīgā visu savu ģimeni un izgatavojām žogus visiem desmit skudru pūžņiem». Liene

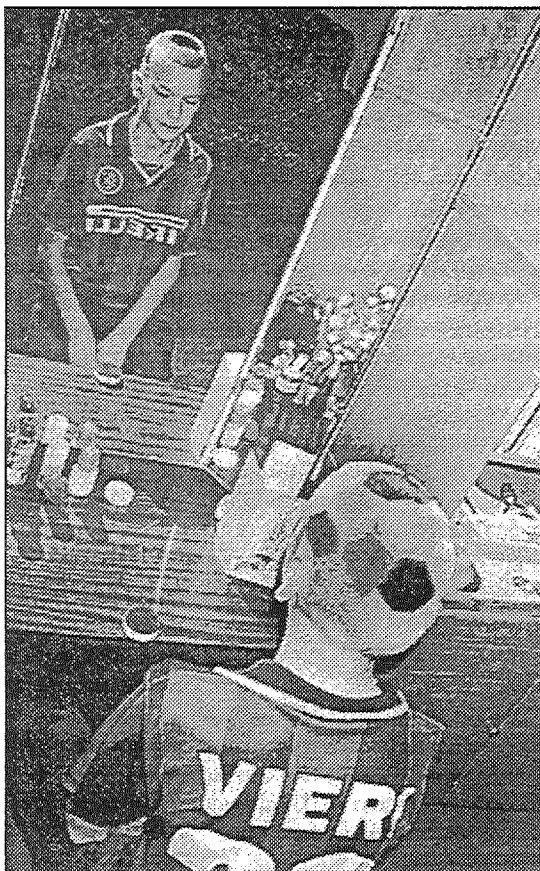
stāsta, ka žogu gatavošanas laikā gadījies arī kāda nelaime. Viens skudru pūznis atradies plavā, un Liene izgatavojusi žogu ap to. Līdz tam mājlopi, kas ganījās plavā, par skudrām neinteresējās, bet žogs šo interesi radīja, un govīs pūzni izpostīja.

Liene par skudrām uzzinājusi daudz: Latvijā dzīvo tikai dažas skudru sugas, pasaulē ir daudz nedzirdētu skudru nosaukumu. Ir medus podu skudras, ir šuvējskudras. Bet lielākais Lienes pārsteigums skudru pētīšanas laikā bijis enciklopēdijā uzzinātais fakts, ka katrs skudru pūznis gada laikā apēd vidēji 15 kilogramus gaļas — dažādus kukaiņus.

Frizūra par godu futbolam

Jānis Voika mācās Balvu pilsētas ģimnāzijas 7.c klasē un jau trešo gadu futbolu sauc par savu mīļāko sporta veidu. Jānis gan trenējas, gan arī kolekcionē ar futbolu saistītas lietas. Viņam ir cepurīte, uz kuras savus autogrāfus

atstājuši «Skonto» komandas spēlētāji, pie istabas sienas plakāts ar futbolista Rivaldo attēlu, bet nupat Jānis realizējis kādu uz ielas noskatītu ideju. Viņš frizētavā palūdza meistarei frizūru ... futbolbumbas izskatā. Pēc lielās mērīšanas un krāsošanas un vairāk nekā divu stundu pavadīšanas frizieres krēslā Jānis ar rezultātu ir mierā: gaišie matu laukumīni mijas ar tumšākiem un pat izteikti melniem. Žel vienīgi, ka aukstā laikā glītā frizūra jāslēpj zem cepures.



● Spoguļattēls. Jāņa frizūra daudz labāk apskatāma no mugurpuses.

Tautsargi ienāk Balvos

Jūlijā Balvos tika nodibināta Tautsargu biedrība. Pašlaik tajā iestājušies 20 balvenieši un apmēram 40 rajona iedzīvotāji. Strādāsim tā, lai katrā organizācijā vai uzņēmumā būtu tautsargi, saka organizācijas valdes priekšsēdētājs Džeralds Šaicāns.

Tautsargu biedrība veicina valsts likumu sargāšanas institūciju cīņu ar visu veidu pārkāpumiem. Pirmo reizi 15 Balvu tautsargi par sabiedrisko kārtību rūpējās Rīgas 800 gadu jubilejas svētku laikā. Džeralds Šaicāns stāsta: «Mūsu vīri nodrošināja sabiedrisko kārtību Daugavas krastmalā. Svētkos tautsargi saņēma formas.»

Nākotnē Balvu rajona tautsargi gatavi rūpēties par kārtību pilsētas vai rajona svētkos, diskotēkās un citos pasākumos. Par Tautsargu biedrības biedriem var kļūt visi Latvijas Republikas pilsoņi, kas sasnieguši 16 gadu vecumu.

«Vaduguns»

● JĒKABPILS RAJONĀ

Celulozes rūpnīcas projekta izredzes vēl neskaidras

Daudzi jautā: «Kas noticis ar celulozes rūpnīcas projektu? Kāpēc par to vairs nekas nav dzirdams?»

Šobrīd projekta kompānija «Baltic Pulp» ir saņēmusi «Ietekmes uz vidi novērtējuma» (IVN) biroja programmu par nepieciešamajiem pētījumiem. Pētījuma rezultāti tiks apkopoti darba ziņojumā nākošā gada pirmajā pusē,

pēc tam būs projekta sabiedriskā apspriešana.

Firma, kas veic programmā paredzētos pētījumus, informē, ka esošās vides situācijas izpēte notika no pavasara līdz rudenim un turpināsies nākamajā pavasarī. Tikai skaidri zinot pašreizējo situāciju, ir iespējams prognozēt jebkuras jaunas saimnieciskās darbības iespējamo ietekmi uz vidi. No 2000. gada oktobra līdz šī gada augustam veikta bioloģiskās daudzveidības izpēte Plaviņu ūdenskrātuvē. Rīgas dzeramā ūdens ņemšanas vietā veikti ūdens kvalitātes mērījumi dažādos dziļumos un hidrobioloģisko paraugu

ievākšana. No marta līdz septembrim novērota gaisa kvalitāte Ozolsalas apkārtnē, pabeigta zivsaimniecības izpēte Daugavā un Aiviekstes lejastecē.

Novembra beigās līdz ar veģetācijas perioda noslēgumu Ozolsalas apkārtnē pētījumi vairs nenotika. Rūpnīcas teritorija privātās zemes skar pavisam nelielā, pārsvarā tie esot krūmāji un mazvērtīga lauksaimniecības zeme — akmeņnājs, kur plūdi savulaik noskalējuši auglīgo virskārtu.

Aina Aboliņa, kas dzīvo netālu no iespējamās rūpnīcas atrašanās vietas, teic, ka negribot rūpnīcu, jo no tās nebūšot nekāda labuma.

Mūsu māja ir meža ielokā, ziemā saulīte virs meža nemaz nepakāpjas. Valsts mežā neviens neļauj nozāģēt lielākos kokus, lai pagalmā iekļūtu vairāk gaismas. Ļaudis melš: kad būšot tā rūpnīca, tad meža nemaz vairs nebūs, no pagalma varēs Jēkabpili redzēt. Bijušais mežsargs Jānis Grīviņš, kurš šogad Somijā viesojās vienā no līdzīgām celulozes rūpnīcām, ir citās domās. — Mums visiem celulozes rūpnīca ir izdevīga. Domstarpības par mežiem būtu jārisina, vienīgi nevar saprast vai «augšā» tie vīri arī grib šādu rūpnīcu. Tagad vairāk dzird noliedzējus, tos uzklausa gan TV, gan radio

un avīzēs. Nelaime, ka sāka šo lietu no otra gala. Vajadzēja sākt ar pētīšanu, un tad būtu teikuši: «Mēs izpētījām un gribam būvēt rūpnīcu, ko jūs par to sakāt?» Tagad ir otrādi — vispirms aptauja, pēc tam pētīšana. J.Grīviņš pēc celulozes rūpnīcas apmeklējuma Somijā pilnīgi mainījis savas domas ekoloģijas jautājumos:

— Rūpnīca Latvijā ir vajadzīga, jaunatnei nepieciešamas darbavietas. Vienīgi vietas izvēle rūpnīcai nav pārāk laba, bet par ekoloģiju nav ko baidīties, drīzāk jāpievērš uzmanība citām lietām.

«Brīvā Daugava»

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

PREIĻU RAJONA TIESĀ

Par nelikumīgu ieroča glabāšanu — piespiedu darbs

19. novembrī Preiļu rajona tiesā izskatīta 1975. gadā dzimušā Jersikas pagasta «Danauku» iedzīvotāja Riharda Cirsenieka krimināllieta, kurš bez attiecīgas atļaujas iegādājās, glabāja un nēsāja šaujamieroci.

2001. gada janvārī (precīzs laiks nav noskaidrots) Cirsenieks savas mājas bēniņos atrada Krievijā rūpnieciskā veidā izgatavotu 5,6 milimetru kalibra medību sporta šauteni TO3-8, kas pieskaitāma pie vītņstobru šaujamieročiem. Neskatoties uz to, ka atļaujas ieroča iegādei, nēsāšanai un glabāšanai nebija, Cirsenieks nolēma šauteni paturēt. Ar to bija par maz, tāpēc vīrietis nolēma ieroci arī izmēģināt praksē.

21. janvārī pulksten 7.00 Rihards Cirsenieks kopā ar N.L. un G.O., iedams nelikumīgās medībās, paņēma līdzī arī ieroci. Vīri iebrāuca mežā pie Jersikas ezera, kur ap pulksten 9.00 pamanīja un nošāva stirnu. Kad medījumu nesa uz mašīnu, viņus ieraudzīja mednieki. Gan Cirsenieks, gan kompanjoni metās bēgt. Tajā pašā dienā Cirsenieka mājās policijas darbinieki arī izņēma nelikumīgi glabāto šaujamieroci.

Tiesā Rihards Cirsenieks sevi atzina par vainīgu, sniedza patiesus paskaidrojumus, kā arī bija jau daļēji atlīdzinājis medību saimniecībai nodarītos zaudējumus. Tiesa nosprieda vainīgo sodīt ar piespiedu darbu uz 100 stundām.

Sodīti par atkārtotu braukšanu dzērumā

26. novembrī Preiļu rajona tiesā izskatīta 1961. gadā dzimušā Preiļu iedzīvotāja Vladimira Isajeva krimināllieta par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā atkārtotī gada laikā.

Šī gada 27. septembrī Preiļu rajona policijas pārvaldes ceļu policijas darbinieki Preiļos apturēja pa Daugavpils ielu braucošo automašīnu Ford Escort, kuru vadīja Vladimirs Isajevs. Toreiz tika konstatēts, ka viņam izelpojamajā gaisā ir 2,66 promiles alkohola. Par šo pārkāpumu V.Isajevam bija jāmaksā naudas sods 350 latu apmērā. 20. oktobrī Isajevs tika apturēts otrreiz. Viņš alkohola reibumā (1,46 promiles) vadīja traktoru Valtra 8400.

Tiesā Isajevs atzina sevi par vainīgu. Nosakot sodu, tiesa ņēma

vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, sabiedrisko bīstamību, tiesājamā atbildību mīkstināšanos un pastiprinošos apstākļus, kā arī personību. Tika noskaidrots, ka septembrī uzliktais naudas sods nav samaksāts, arī iepriekšējā darbā vietā (akciju sabiedrībā «Preiļu siera») izsniegtajā raksturojumā minēts, ka viņš darba laikā lieto alkoholu.

Tiesa atzina Vladimiru Isajevu par vainīgu un sodīja ar piespiedu darbu uz 170 stundām, atņemot transportlīdzekļu vadītāja tiesības uz vienu gadu.

28. novembrī tiesa izskatīja līdzīgu krimināllieta par to, ka 1979. gadā dzimušais Saunas pagasta Smelteru iedzīvotājs Vilnis Bečs atkārtoti gada laikā pieķerts pie stūres dzērumā. Šī gada 24. jūlijā viņš alkohola reibumā bez autovadītāja apliecības brauca Preiļos pa Brīvības ielu. Izelpojamajā gaisā Bečam tika konstatētas 1,75 promiles alkohola, par ko viņš tika sodīts ar naudas sodu 400 latu apmērā. 22. septembra vakarā ceļu policijas darbinieki Beču bez vadītāja apliecības aizturēja Stabulniekos, arī šoreiz viņš bija alkohola reibumā, konstatētas 2,22 promiles alkohola.

Dzīves vietā Vilnis Bečs raksturots pozitīvi, agrāk nav bijis sodīts, bet iepriekš noteikto soda naudu 400 latu apmērā — samaksājis. Tiesa sodīja Vilni Beču ar piespiedu darbiem uz 150 stundām un transportlīdzekļu vadītāja tiesību atņemšanu uz vienu gadu.

Nozaga dziļurbuma sūkni

3. decembrī tiesa izskatīja 1960. gadā dzimušā Sutru iedzīvotāja Alda Volonta un 1975. gadā dzimušā Upmalas pagasta iedzīvotāja Mareka Dombrovskas krimināllieta.

2001. gada martā abi zemnieku saimniecības «Vītoli» strādnieki, mantkārtīgu tiesību vadīt, vienojās par dziļurbuma sūkņa zādziņu no zemnieku saimniecības angāra, kas atrodas Sutros. Vīri iznesa sūkni ECV-6, iecēla to automašīnā, aizveda un pārdeva nozagto mantu R.S., saņemot katrs pa 30 latiem. Zemnieku saimniecībai «Vītoli» tika nodarīti materiālie zaudējumi 150 latu apmērā.

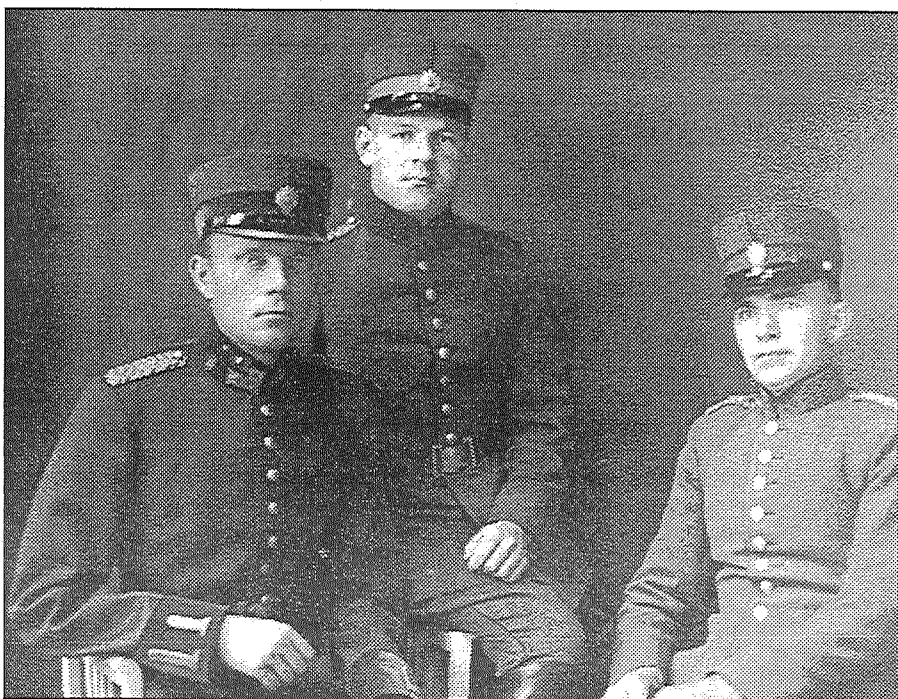
Tiesā abi vīrieši savu vainu atzina pilnīgi. Tiesa nosprieda abus atzīt par vainīgiem un sodīt ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem bez mantas konfiskācijas. Sods noteikts nošacīti ar pārbaužu laiku uz vienu gadu. Līdz 2002. gada 3. decembrim viņiem zemnieku saimniecībai «Vītoli» jāsamaksā materiālie zaudējumi, piedzenot solidāri 150 latus. Spriedumu desmit dienu laikā iespējams pārsūdzēt.

Imigrācijas policija pārtrauc dokumentu noformēšanu

Preiļu rajona imigrācijas policija pārtrauc dokumentu noformēšanu un atļauju izsniegšanu izceļotājiem. Turpmāk ieinteresētajām personām būs jāgriežas Pilsonības un imigrācijas lietu pārvaldes Preiļu rajona nodaļā Preiļos, A.Paulāna ielā 3a.

VĒSTURE

Reiz viņi bija viens no Latvijas brīvvalsts balstiem



Fotogrāfija no Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja arhīviem redzami Latvijas pirmās brīvvalsts policisti.

Eliass Budže — kriminālpolicijas Daugavpils apriņķa 4. Preiļu iecirkņa uzraugs. 1936. gadā saņēmis gratifikāciju (trīsdesmitajos gados lietots oficiāls termins, kas nozīmē apbalvojumu) 60 latu apmērā par enerģisku un apķērīgu rīcību, atklājot zagļu

recidīvistu bandu piecu cilvēku sastāvā un Daugavpils apriņķa priekšnieka pateicību par saprātīgu un enerģisku rīcību, atklājot triju mēnešu laikā izdarītās 12 zādzības. 1939. gadā saņēmis gratifikāciju Ls 100 par kāda apkrāpēja atrašanu, atdodot īpašniekam 200 no nozagtajiem 2200 latiem. Arestēts 1940. gada 19. augustā.

Voicēks Vanags — Daugavpils apriņķa policijas Preiļu pagasta 1. šķiras virskārtbnieks. 1939. gadā apbalvots ar Viesura ordeņa goda zīmes II pakāpi. Arestēts 1941. gada 14. jūnijā par pretpadomju agitāciju.

Rihards Volmārs-Valmiers — no 1921. līdz 1940. gadam dienējis policijā, no 1932. gada — aizsargs. Arestēts 1941. gada 26. janvārī.

2001. gada rudenī neatkarīgā Latvijā viņu darbu turpina jau citas paaudzes.

POLICIJAS ZIŅAS

Skaitļi

Laikā no 30. novembra līdz 10. decembrim Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdalās notikumu reģistrācijas žurnālā fiksēti 6 ceļu satiksmes negadījumi, 14 zādzības, 4 ģimenes skandāli, 7 huligāniskas darbības un 3 ugunsgrēki.

Aizdzīta automašīna

30. novembrī Līvānu iedzīvotājs Ivans D. konstatēja, ka no garāžu kooperatīva «Daugava» aizdzīta viņam piederošā automašīna Audi 80. Vainīgās personas tiek noskaidrotas.

Atrasts miris

1. decembrī Rudzātās atrasts miris 1921. gadā dzimušais pagasta iedzīvotājs R.C. bez vardarbīgas nāves pazīmēm.

Protokols par sīko huligānismu

1. decembrī preilietis Sergejs Š. sarīkoja mājās ģimenes skandālu. Par sīko huligānismu vīrietim sastādīts administratīvais protokols.

Iebrauca grāvī

1. decembrī Rušonas pagasta Aglonas stacijā 1977. gadā dzi-

mušais Oskars V. netika galā ar sava transportlīdzekļa vadību un ar BMW 316 iestūrēja grāvī, bet pats ceļu satiksmes negadījuma vietu atstāja. Bojāta automašīna, cilvēki nav cietuši.

Pazudusi numura zīme

1. decembrī Preiļos kādas mājas, kas atrodas Jaunajā ielā, pagalmā atstātajai automašīnai Audi 80 pazudusi priekšējā numura zīme. Automašīna pieder Preiļu iedzīvotājam Aijai P. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

Nelikumīgi tirgoja alkoholu

4. decembrī preiliete Jefrosinija P. savās mājās nelikumīgi pārdeva alkoholiskos dzērienus. Par nelikumīgu alkohola tirdzniecību sastādīts administratīvais protokols.

Zog siltumtrases izolāciju

4. decembrī no akciju sabiedrības «Preiļu siera» piederošajām attīrīšanas iekārtām nozagti 15 metri siltumtrases izolācijas materiāla. Zādzības apstākļi tiek noskaidroti.

Nesamaksāja par precī

3. decembrī Līvānos veikalā «Beta 1» R.I. paņēma preces un pie kases nesamaksāja naudu. Vainīgais tika pieķerts, sastādīts administratīvais protokols.

Dega kūts un mājas

5. decembrī Turku pagasta Jaunmuižā Jānim V. piederošajai kūtij nodega jumts 50 kvadrātmētru platībā. Uguns nodarīja zaudējumus 400 latu apmērā.

7. decembrī Saunas pagasta Priekuļos nodega Helēnai B. piederošā māja 24 kvadrātmētru platībā.

10. decembrī Galēnu pagasta Puncuļos izcēlās ugunsgrēks un nodega Bronislavai B. piederošā dzīvojamā māja. Ugunsgrēka cēlonis no nodarītie postījumi tiek noskaidroti.

Pazuduši juvelierizstrādājumi

8. decembrī Līvānu iedzīvotāja Diāna C. konstatēja, ka no viņas mājām pazuduši juvelierizstrādājumi. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

Pēc Preiļu rajona policijas pārvaldes informācijas

KULTŪRAS MANTOJUMS

Preiļu pagastā ir divi valsts nozīmes aizsargājamie arheoloģijas pieminekļi: Anspoku pilskalns pie bijušās Anspoku muižas un Plivdu pilskalns Plivdās. Anspoku pilskalns kopā ar tā saukto medību pili atrodams pa kreisi, dodoties no Preiļiem Aglonas virzienā. Bet Plivdu pilskalns, kurš savukārt atrodas šosejas labajā pusē, meklējams vienīgi zinātāju pavadībā. Aiz vecajām muižas ēkām — klēts, stālja un kroga — jānogriežas pa labi, un tālākais ceļš jāprašnā vietējiem. Plivdu pilskalns tuvāk sasniedzams no akciju sabiedrības «Preiļu siera» rūpnīcas puses, paejot garām Saltupes ielas mikrorajonam un ienirstot mežā. Taču ko tur norādīt uz orientieriem. Plivdu pilskalna piekāpjē «sezonas laikā», un šogad tā sākusies visai agri, brīvdienās ir pa desmit automašīnām, bet ziemas prieku baudītāju balsis mēnesnīcas naktīs uz kalna skan līdz pulksten trijiem. Anspoku pilskalnu atpūtnieki iecienījuši mazāk, kaut arī tas ir tuvāk. Varbūt atbaida ap spocīgās pils siluetu valdošā pamestības, nolemtības un bojāejas aura?

Pa senajām Preiļu apmešanās vietām

Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas rajona inspektore Ineses Stūres pavadībā itin bargā sala dienā dodamies tepat uz Preiļu pievārti.

Anspoku pils

Ir celta 19. gadsimta otrajā pusē, tomēr precīzs celtniecības laiks, tāpat kā ēkas arhitekts, nav zināms. Tā ir neogotikas stilā būvēta celtnie. Spriežot pēc poļu mākslinieka N. Ordas 1870. gadā darinātā zīmējuma, tā bijusi visai neparasta būve ar simetriskiem korpusiem. Iespējams, ka tā radusies, kādai esošai ēkai piebūvējot jaunas daļas. T veida divstāvu apjoms ar divslīpju jumtu sānos papildināts ar simetriskiem korpusiem, tiem piekļaujas daļēji izvēršti astoņstūru divstāvu torņi ar dzeguliem, bet starp tiem novietota vienkārša piebūve ar jumta terasi. Logailas abās N.Ordas zīmējumā redzamajās fasādēs ir vienādas ar pusapļa formas augšdaļu, kuru apvij arhivoltas. Tamlīdzīgi neogotikas piļu apjoma risinājumi ir ļoti reti sastopami ne tikai Latgalē, bet visā Latvijā.

Diemžēl šodien no šīs pagājušo laiku godības ir redzamas visai nožēlojamas paliekas. Pēdējos gadu desmitos tā ir bez saudzības postīta, un ne jau tikai laika zobs izārdījis tās sienas, bet arī cilvēki, atrodot šeit labu iespēju papildināt savus celtniecības materiālu krājumus. Kieģeļi no sienām izlauzti romvešanai. Pirmās brīvvalsts laikā šajā pilī atradās Plotiņu pamatskola. Kad gudri vīri nolēma, ka apkārtnes bērni ne mācīties Preiļos, sākās pils ceļš pretī iznīcībai. Tā vienmēr notiek tajās vietās, kur slēdz skolu.

Kā iespējama tik stipra pils izpostīšana? Diemžēl tikai pēdējā laikā tā ierakstīta projektā kā pretendente uz vietējās nozīmes aizsargājamā arhitektūras objekta statusu.

Inese Stūre stāsta, ka savā laikā tā piederējusi Preiļu muižas īpašnieku grāfu Borhu dzimtai. 19. gadsimta sākumā tā nonāca Konstantīna Gulkeviča īpašumā, kas Anspoku muižu dāvinājis vai ļāvis atpirt kādam savam uzticīgam, ilggadējam kalnam. Viņa pēcnācēji to nodevuši mantojumā no paaudzes paaudzei, un pašreizējie īpašnieki — Volontu dzimtas pārstāvji — dzīvo gan ASV, gan arī Latvijā. Inspektorei pirms gadiem pieciem īpašnieki solījušies, ka ar laiku pili atjaunos, te ierīkos muzeju, bet viņa nav īsti pārliecināta, ka solījums varētu tikt īstenots. Kamēr projekts ar kultūras pieminekļu saraksta papildinājumiem nav apstiprināts, kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijai nav likumīgu sviru, nedz arī līdzekļu, lai īpašniekus pamudinātu kaut ko darīt sakarā ar šo pili. Starp citu, šiem īpašniekiem pieder arī pārē-



● Tas, kas pašlaik atlicis no Anspoku pils, ir tādā stāvoklī, ka drošāk aplūkot pa gabalu, tai netuvojoties. Foto: M.Rukosujevs

jās Anspoku muižas celtnes — stallis un krogs Anspoku centrā. Diemžēl abas ēkas ir sabrukuma stāvoklī, un, kā uzskata Inese Stūre, diez vai ir glābjamas.

Populāras ir teikas par to, ka no Preiļu pils līdz Anspoku pilij ved pazemes ejas. Ir zināmi nostāsti, ka grāfs līcis ar sāli nobērt ceļu līdz Anspokiem, lai medību pili vasarā nokļūtu ar ragavām. Pēc cita variantā pa sāls ceļu braucis uz baznīcu.

Pils apakšējā daļā, kas vērsta pret upes krauju, patiešām saskatāmas aizgruvušas, bet no ķieģeļiem mūrētas ieejas sazin kādos pagrabu labirintos. Inese Stūre brīdina tām netuvoties. Pēc viņas ziņām pagrabu sijas ir satrunējušas un iebrukušas, un īstenībā mēģināt ielīst noslēpumainajos caurumos

varētu tikai tāds, kas nolēmis labprātīgi šķirties no dzīves. Arī pils iekšienē torņa daļā redzama vairākus metrus dziļa betonēta shahta, kas ne ar ko nav nosepta. Vienatnē kļūst starp pils istabu sienām ir visai riskanti.

Pils atrodas uz Anspoku pilskalna. Tā nogāze, ap kuru šalkdama un ledus gūstam pretodamās, likumiem vien vijas Preiļupe, ir stāva kā siena. Egļu, lapkoku un sīku krūmāju mudžeklis traucē izbaudīt šīs kraujas, pils un upes kopskatu. Tomēr arī šādā pusaižauģšā veidā tas nav zaudējis ainaviskas vērtības. Vēl jo vairāk pavasaros, kad Preiļupes grava ir pilna ar vizbuliem. Šis pilskalns ar pili ir ekskursantiem tik ērti piekļūstamā vietā, tas ir tik pateicīgs dabas veidojums, ka kļūst skumji

par vērtībām, kuras īpašnieks nespēj pienācīgi izmantot, nedz arī tās atdod pašvaldībai. Te ideāla vieta pastaigu un mācību takām. Anspoku vai Plivdu pilskalns ir bijusi senākā Preiļu pilsētas atrašanās vieta, informē Inese Stūre.

Plivdu pilskalns

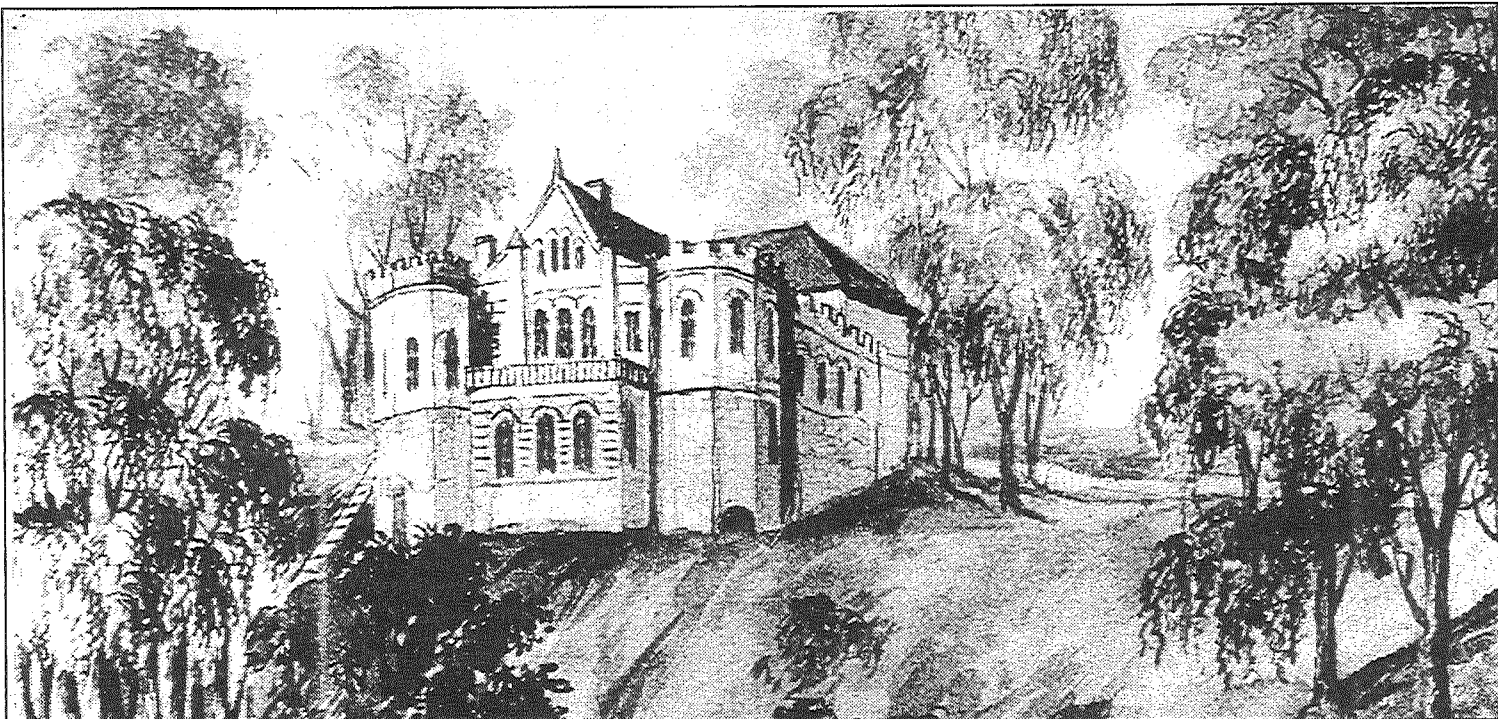
pēc izskata ir līdzīgs Anspoku pilskalnam kā īsts dvīņu brālis. Pret upīti pavērstā pilskalna mala ir stāva kā siena. Īsts, dabisks nocietinājums aizstāvībai. Bet dienvidu nogāze pret laukiem un apkārtnē mājām — lēzena. Pirmās brīvvalsts laika slavenais pilskalnu pētnieks Ernests Brastiņš uzskata, ka kalns bijis kā nocietinājums, ka tajā ir arī apbedījumi. To saimnieciski apstrādājot, atrastas vara «grodes» (gredzeni), stik-

la «pogas» (krelles), arī šķēpu gali. Tomēr ne Anspoku, ne Plivdu pilskalnā nopietni arheoloģiskie izrakumi nav veikti. Blakus atrodas daudz lēzenākais Priedišu kalns.

Kā par visiem pārējiem, arī par Plivdu pilskalnu ir teikta par jaunu un noslēptām bagātībām, bet vietējo māju — «Runēkalniņu» saimniece Natālija Rubene prot pastāstīt pašas piedzīvoto, kā arī vīramātes atmiņas. Vīra vecāku ģimene uz šejieni pārcēlusies senos laikos. Kamēr būvējuši mājas, apmetušies nelielā pirtīnā Preiļupes krastā pie pilskalna. Kad savā nodabā pie plīts darbojusies, nereti dzirdējusi te kādu kāšējam, te degunu šņaucam, kaut arī tuvumā nebijis nevienas dzīvas dvēseles. Dažreiz pusdienlaikā ieļējā starp Priedišu kalnu un pilskalnu bijis redzams stāvošs vīrs melnās drēbēs ar hūti. Bet pati Natālija kādreiz vasaras pusdienlaikā aizgājusi nomazgāties dziļumā aiz pilskalna. Pēkšņi dzird, — ūdens šļakst, soļi skan. Atskatījusies un ieraudzījusi, ka pa strauti brien puīšu bars, bet vēl pēc brīža tie izgaisuši. Arī pašlaik uz kalna nereti dzirdama čikstēšana kā bērna raudas. Labi pameklējot, var atrast koku, kurš vējā čikst, bet asu izjūtu cienītājiem nav liegts ļaut vaļu fantāzijai.

Vasarā te ierodas Jāņu svinētāji, bet tas nav nekas, salīdzinot ar jautrību ziemā. Kalnu iecienījuši slēpotāji, bet visvairāk — lieli un mazi, kas brīvdienas pavada, no kalna šļūcot uz plēves gabaliem. Lai priecājas, neskauž Natālija Rubene, ne arī viņas abas meitas — istās pilskalna īpašnieces. Tikai priecāties jāprot ar godu un nevajag piedrazot kalnu un apkārtni ar plēvēm, plastmasas pudelēm un citiem atkritumiem.

L.Rancāne



● Anspoku pils visā savā «jaunības krāšņumā» (N.Ordas zīmējums no rajona galvenās bibliotēkas novadpētniecības materiāliem).

Šonedēļ dzimšanas dienu svin
Aglonas pasta nodaļas priekšniece
Arija Bernāne.
«Novadnieks» sirsnīgi sveic jubilāri un
pateicas par laikraksta izplatīšanu.

Visas vasaras, vasaras zeltītas
It kā gaistoši mākoņi skrien,
Bet, ja dziesmai un mīlai tu velti tās,
Viņas smaržo un staro arvien.

Laikraksts
«Novadnieks» un
pagastu padomes
sirsnīgi sveic jubilārus!

AGLONAS pagasts

- * 60 gadi Vilhelmam Jackevičam
 - * 65 gadi Romānam Zdanovskim
 - * 70 gadi Ivanam Žukovam
- #### GALĒNU pagasts
- * 80 gadi Kārlim Sondoram
- #### PELĒCU pagasts
- * 90 gadi Annai Kusiņai
- #### PREIĻU pagasts
- * 60 gadi Robertam Gurgānam
 - * 80 gadi Teklai Pauniņai
- #### RIEBIŅU pagasts
- * 65 gadi Jalinai Bahanovai,
 - Anastasijai Piskunovai
 - * 70 gadi Anfimam Šalajevam,
 - Pēterim Vasilevskim
- #### ROŽKALNU pagasts
- * 60 gadi Fromentijam Krasņakovam
- #### ROŽUPES pagasts
- * 70 gadi Ilmai Āboliņai
 - * 75 gadi Jāzepam Janševskim
- #### RUDZĀTU pagasts
- * 75 gadi Annai Ertei-Gudļevskai,
 - Veronikai Vindelei
- #### RUŠONAS pagasts
- * 65 gadi Annai Kajānei
 - * 75 gadi Annai Mitrofanovai
 - * 90 gadi Donātam Bortulim
- #### SAUNAS pagasts
- * 55 gadi Aleksandrinai Upeniecei
 - * 65 gadi Helēnai Švarcei
- #### SILAJĀNU pagasts
- * 68 gadi Katrīnai Smirnovai
 - * 76 gadi Ninai Smirnovai
 - * 77 gadi Veronikai Ušpelei
- #### STABULNIEKU pagasts
- * 60 gadi Albertam Nevjedomskim
 - * 75 gadi Marijai Indānei
 - * 80 gadi Monikai Brokai
- #### SUTRU pagasts
- * 70 gadi Vladislavam Znotiņam,
 - Ludvigam Znotiņam
 - * 80 gadi Monikai Vilcānei
- #### TURKU pagasts
- * Rozālijai Jedušai, Veroniku
 - Gedušai, Albertu Vasaraudzi, Arvidu
 - Vilkāju, Juri Kaktinieku
- #### UPMALAS pagasts
- * 80 gadi Annai Rusiņai
- #### VĀRKAVAS pagasts
- * 60 gadi Antonam Robertam
- #### Cakulam
- * 94 gadi Helēnai Grahoļskai

Laikraksts
«Novadnieks» silti
sveic jubilārus
Salenieku pansionātā!

62 gadi Helēnai Pizelei

Mīļi sveicam
pilngadniekus!

Sandru Žagatu Aglonas, Romanu
Nagliņski Preiļu pagastā.

Sagatavots pēc pagastu padomju un
Salenieku pansionāta sniegtajām ziņām.
Par izmaiņām apsveicamo sarakstos
lūdzam informēt pa tālruni 1-53-07059.

SLUDINĀJUMI, REKLĀMA, LĪDZJŪTĪBAS

Ja vēlaties avīzi par kulināriju, tautas medicīnu, rokdar-
biem un ikdienu bez politikas un reklāmas, Jums derēs
«Pavards» — avīze katru trešdienu (Ls 1,29 mēnesī).

Rokdarbniecēm — žurnāls ROKDARBI

4 numuri gadā

(1., 2. un 3. numurus varat saņemt ar pēcmaksu 1,50 Ls/gab.).

Izdevumus varat arī abonēt.

Redakcija: Saulieša - 1, Baldone, Rīgas raj., LV-2125.

Tel. 9-453609.

Licencēta firma pērk un pārdod
privatizācijas sertifikātus un
kompensācijas sertifikātus.

Preiļos. Raiņa bulvārī 15, tālr. 5307068
līdz plkst. 13, 23024 vakaros;

Līvānos. Stacijas ielā 1, tālr. 41221,
mob. tel. 6780843 katru dienu.

Firma **pērk un pārdod** privatizācijas un
zemes kompensācijas sertifikātus
Līvānos, Rīgas ielā 45-45.
Tālr. 42892
katru dienu no 9.00 līdz 18.00.

PĒRK kokmateriālus mežā
pie ceļa. Mežus, cirsmas.
Samaksa tūlītēja.
Mob. tel. 9417172.

Iepērkam lopus dzīvsvārā:
bullus līdz 0,64 Ls/kg, teles līdz 0,57
Ls/kg, govīs līdz 0,46 Ls/kg.
Samaksa uz vietas.
Tālr. 22454, 6593018.

Iepērkam lopus.

Cena pēc vienošanās.

Samaksa tūlītēja.

Tālr. 53 21973, 9851175.

Atgādinājums lasītājiem!
«Novadniekā» visa 2001. gada
abonentiem bez maksas tiek
publicēti divi privātsludinājumi.

Jēkabpils rajona kooperatīvā sabiedrība
«POCERI» tirgo dažādu šķirņu ĀBOLUS.
Cena sākot no 0,06 Ls/kg.
Lielākam daudzumam iespējama
piegāde.
Tālr. 52-44292, mob. tel. 9127805.

SIA «AIBI» pērk liellopus,
jaunlopus, zirgus, aitas, cūkas.
+12%, +18%.
Tālr. 4871185, 9478728, 9445135,
4871804.

Iepērk mājlopus
galai.

Tālr. 24147, 21956, 54-41779,
9584184.

Z/s «Ošmala» iepērk visa veida
mājlopus audzēšanai un galai, aitas un
piena teļus dzīvsvārā 0,60-0,70 Ls/kg.
Formē subsīdijas.
Tālr. 9128032, 9137055, 78364.

Pārdod

govi. Tālr. 78340.

Pērk

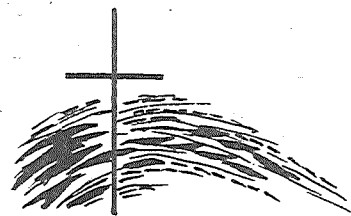
Vācu aitū šķirnes suni (kucēnu), var kucīti. Mob.
tel. 9761817.

Dažādi

6. decembrī ap plkst. 18.30 pie mājas Rēzeknes
ielā 30 pazaudēts mobilais telefons SIEMENS
C35i. Atrādēju lūdz zvanīt pa tel. 21483 vai 23504
(Svetlanai). Atlīdzība garantēta.

Meklē darbu

bilancspējīga grāmatvede. Tālr. 9412692 pēc 17.



Vairs neko tev, māmuliņ,
Dzīvē nevarēšu sniegt,
Tik pie baltas kapu kopas
Savu galvu zemu liekt.

Izsakām līdzjūtību
Jāzepam Jaudzemam, no MĀTES
uz mūžu atvadoties.
Mednieku klubs «Ošas mala»

Izsakām līdzjūtību
Aivaram Pizelim, MĀMIŅU
mūžībā pavadot.
Attīstības plānošanas nodaļa

Vairs neko tev, māmuliņ,
Dzīvē nevarēšu sniegt,
Tik pie baltas kapu kopas
Savu galvu zemu liekt.

Izsakām līdzjūtību
Vladislavam Ruskulim sakarā
ar MĀTES nāvi.
P/u «Atvars» kolektīvs

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Rajona izglītības pārvalde

◆ 14. decembrī sākumskolas skolotāju
piederības apmaiņas seminārs Mākoņkalna
pamatskolā.

**Rajona bērnu un jauniešu
centrs**

◆ Līdz 19. decembrim centra audzēkņu
darbu Ziemassvētku izstāde «Sidrabaini
zvaigznes laistās».

◆ 13. decembrī konkurss telpu nofor-
mēšanā «Gaidiet svētkus naminā». 13.
un 14. decembrī Rūķu darbnīcas «Drais-
kāš piparkūkas».

◆ 15. decembrī floristikas kursu no-
darbība «Apsveikuma pušķis».

◆ 17. un 18. decembrī no pulksten

16.00 līdz 18.00 darbošanās «Salaveča
darbnīcā» pilsētas centrā.

Preiļu novada kultūras centrs

◆ 16. decembrī pulksten 14.00 Preiļu
bērnu mūzikas skolas zālē koncerts bēr-
niem un vecākiem «Ziemassvētku zvaniņš
skan». Dzied Agita Kaužēna. Pulksten
16.00 Preiļos iebrauc Ziemassvētku ve-
cītis. Centrālajā laukumā egles iededzinā-
šana un Ziemassvētku vecīša mājiņas at-
klāšana. Mājiņa atvērta līdz 26. decem-
brim, tajā katru dienu no pulksten 16.00
darbosies Ziemssvētku vecīša darbnīca.

Rajona sporta klubs «Cerība»

◆ 13. decembrī futbolā nodaļas treneru
sapulce.

◆ 14. decembrī skolu sports: basketbols
(1982./84. dzimšanas gads) Līvānu ģim-
nāzijā un Līvānu 2. vidusskolā.

◆ 15. decembrī minifutbola turnīrs
(1989. dzimšanas gads) «Cerībā».

◆ 16. decembrī minifutbola sacensības
meitenēm (1988. dzimšanas gads) «Ce-
rībā». Pilsētas čempionāts galda tenisā.

◆ 15. un 16. decembrī basketbols:
LJBL spēles D1 un D2 Līvānos.

Kinoteātris «Ezerzeme»
Preiļos

◆ 14., 16., 17. un 18. decembrī pulksten
18.00 un 20.00 komēdija «Dr. Dūlītis 2».

Informāciju sagatavoja
L.Rancāne



Laikraksta NOVADNIEKS

reklāmas daļa piedāvā Ziemassvētku atlaides

Firmu, iestāžu, pašvaldību vadītāji, lasītāji!

Labākais cieņas apliecinājums jūsu darbiniekiem, iedzīvotājiem,
klientiem, sadarbības partneriem, draugiem un radiem ir publisks
apsveikums svētkos. Ja laikraksta redakcijā Ziemassvētku un Jaungada
apsveikumi tiks iesniegti līdz 18. decembrim (ieskaitot)

— **atlaide 50%.**

TAS IR IZDEVĪGI!

Tālr. uzziņām 1-53-07057.